योहानाला झालेले प्रकटीकरण

योहान या पुस्तकाविषयी सांगतो

1 हे येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण आहे. ज्या गोष्टी
लवकरच घडणे आवश्यक आहे, ते आपल्या सेवकांना
दाखविण्यासाठी देवाने येशूला हे देवापासून प्राप्त झाले
ख्रिस्ताने त्याच्या देवदूताला पाठवून या सर्व गोष्टी योहानाला
दाखविण्यास सांगितले. 2योहानाने जे काही पाहिले त्या
सर्व गोष्टींविषयी साक्ष दिली की येशू ख्रिस्ताने हे त्याला
सांगितले; देवाकडून आलेला हा संदेश आहे. 3जी व्यक्ती
देवाकडून आलेल्या या संदेशाचे शब्द उघडपणे वाचते ती
धन्य आहे. आणि जे लोक हा संदेश ऐकतात आणि
त्यामध्ये लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात ते धन्य आहेत. कारण
आता जास्त वेळ उरला नाही.

योहान येशूचा संदेश मंडळ्यांना कळवितो

4योहानाकडून, आशिया* प्रांतातील सात मंडळ्यांना:
जो आहे, जो होता व जो येणार आहे त्या एकापासून
(देवापासून): आणि त्याच्या सिंहासनासमोरील सात
आत्म्यांकडून तुम्हांस कृपा व शांति असो. 5आणि येशू
ख्रिस्त विश्वासू साक्षी आहे, जो मेलेल्यांमधून उठविले
गेलेल्यांमध्ये पहिला आहे. पृथ्वीवरील राजांचा तो सत्ताधीश
आहे. आणि जो येशू आमच्यावर प्रेम करतो, ज्या येशूने
आम्हाला आमच्या पापांपासून त्याच्या रक्ताने मुक्त केले;
6ज्याने आम्हांला राज्य आणि देवपित्याची सेवा करणारे
याजक बनविले त्या येशूला गौरव व सामर्थ्य
अनंतकाळपर्यंत असोत! आमेन.

7पहा, येशू ढगांसह येत आहे! प्रत्येक व्यक्ति त्याला
पाहील, ज्यांनी त्याला भोसकले ते सुद्धा त्याला पाहतील.
पृथ्वीवरील सर्व लोक त्याच्यामुळे आक्रोश करतील. होय,
असेच होईल! आमेन.

8प्रभु देव म्हणतो, "मी अल्फा आणि ओमेगा* आहे.
मी जो आहे, जो होतो आणि जो येत आहे. मी सर्वसमर्थ
आहे."

9मी योहान आहे, आणि मी तुमचा बंधु आहे. आपण
ख्रिस्तामध्ये एकत्र आहोत आणि आपण या गोष्टींमध्ये
वाटेकरी आहोत. दु:खसहनात, राज्यात, धीराने सहन
करण्यात, येशूच्या सत्यात आणि देवाच्या संदेशात मी
विश्वासू होतो त्यामुळे मी पात्म* नावाच्या बेटावर होतो.
10प्रभूच्या दिवशी आत्म्याने माझा ताबा घेतला. माझ्या
मागे मी एक मोठा आवाज ऐकला. तो आवाज कर्ण्यासारखा
ऐकू आला. 11तो आवाज म्हणाला, "तू या सर्व गोष्टी
पाहतोस त्या तू पुस्तकात लिही, आणि सात मंडळ्यांना
पाठव: इफिस, स्मुर्णा, पर्गम, थुवतीरा, सार्दीस,
फिलदेल्फिया आणि लावदिकीया."

12माझ्याबरोबर कोण बोलत आहे हे पाहण्यासाठी मी
मागे वळलो, जेव्हा मी मागे वळालो तेव्हा मी सोन्याच्या
सात दीपसमया पाहिल्या. 13मी कोणाला तरी दीपस्तंभामध्ये
पाहिले जो "मनुष्याच्या पुत्रासारखा" होता. त्याने लांब
पायघोळ झगा घातला होता. त्याने सोन्याचा पट्टा छातीवर
बांधला होता. 14त्याचे डोके आणि केस बर्फासारख्या
पांढऱ्या लोकरीप्रमाणे शुभ्र होते. त्याचे डोळे अग्नीच्या
ज्वालेसारखे होते.

15त्याचे पाय भट्टीत गरम झाल्यानंतर चमकणाऱ्या
पितळासारखे होते. त्याचा आवाज पुराचे पाणी जसा आवाज
करते तसा होता. 16त्याच्या उजव्या हातात सात तारे होते.
त्याच्या तोंडातून दोन्ही बाजूंनी तीक्ष्ण धार असणारी तरवार
निघाली. तो दिवसाच्या मध्यान्ही अतिशय प्रखर तेजाने
प्रकाशणाऱ्या सूर्यासारखा दिसत होता.

17जेव्हा मी त्याला पाहिले, तेव्हा मी मेलेल्या माणसा
सारखा त्याच्या पायाजवळ पडलो त्याने त्याचा उजवा हात
माझ्यावर ठेवला आणि म्हणाला, "घाबरू नको! मी पहिला
आणि शेवटला आहे. मी जिवंत आहे, 18मी मेलो होतो,
पण पाहा; मी अनंतकाळासाठी जिवंत आहे! आणि माझ्या
जवळ मरणाच्या व अधोलोकाच्या किल्ल्या आहेत.
19म्हणून ज्या गोष्टी तू पाहतोस त्या लिही. ज्या गोष्टी
आता घडत आहेत त्या लिही. आणि ज्या गोष्टी नंतर
घडणार आहेत त्याही लिही. 20जे सात तारे तू माझ्या
हातात पाहिलेस आणि ज्यात सात सोन्याच्या दीपसमया तू
पाहिल्यास त्यांचा गुपित अर्थ हा आहे: सात दीपसमया या
सात मंडळ्या आहेत. आणि सात तारे हे सात मंडळ्यांचे
देवदूत आहेत.

आशिया आशिया मायनरचा पश्चिम भाग (सध्याचे तुर्कस्तान)

अल्फा आणि ओमेगा ग्रीक मूळाक्षरातील पहिले आणि शेवटचे अक्षर याचा अर्थ प्रारंभ आणि शेवट आहे.

पात्म तुर्कस्तानजवळच्या अगीयन समुद्रातील एक लहानसे बेट.

इफिस येथील मंडळीला

2 “इफिस येथील मंडळीच्या दूताला हे लिही: “जो
आपल्या उजव्या हातात सात तारे धरतो आणि सात
सोनेरी दीपसमयांमधून चालतो त्याचे हे शब्द आहेत: 2तू
काय करतोस ते मला माहीत आहे. तू खूप काम करतोस
व धीर धरतोस हे मला माहीत आहे. मला हे माहीत आहे
की दुष्ट मनुष्यांचा तू स्वीकार करीत नाहीस आणि जे
स्वत:ला प्रेषित समजतात पण जे तसे नाहीत त्यांची कसोटी
तू घेतलेली आहेस आणि ते खोटे आहेत हे तुला समजले
आहे. 3माझ्या नावासाठी तू धीर धरलास. माझ्या नावामुळे
तू दु:ख सोसलेस आहे आणि तू थकला नाहीस.
4“तरीही तुझ्याविरुद्ध माझे म्हणणे आहे: तू तुझी पहिली
प्रीति सोडली आहेस. 5ज्या उंचीवरून तू पडलास ते लक्षात
आण! पश्चात्ताप कर व प्रथम जी कामे केलीस ती पुन्हा
कर. जर तू पश्चात्ताप केला नाहीस, तर मी येईन आणि
तुझी दीपसमई तिच्या ठिकाणाहून काढून टाकीन. 6पण
असे काही आहे जे तू करतोस, तू निकलाईतांच्या*
कृत्यांचा द्वेष करतोस, मीही त्यांच्या कृत्यांचा द्वेष करितो.
7“आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो हे ज्याला कान आहेत
तो ऐको! जो विजय मिळवितो त्याला मी जीवनाच्या झाडाचे
(फळ) खाण्याचा अधिकार देईन. ते झाड देवाच्या
सुखलोकात आहे.

स्मुर्णा येथील मंडळीला

8“स्मुर्णा येथील मंडळीच्या दूताला हे लिही: “जो पहिला
आणि शेवटला आहे त्याचे हे शब्द आहेत, जो मेला होता
पण पुन्हा जीवनात आला. 9मला तुमचे क्लेश आणि
गरिबी माहीत आहे. तरीही तुम्ही श्रीमंत आहात! ज्या
वाईट गोष्टी लोक बोलतात त्याविषयी मला माहीत आहे,
ते म्हणतात आम्ही यहूदी आहोत, पण ते नाहीत. ते सैतानाची
सभा आहेत. 10जे दु:ख तुला सहन करायचे आहे त्याविषयी
घाबरू नकोस. मी तुला सांगतो, तुम्हांपैकी काहींना तुमची
परीक्षा पाहण्यासाठी सैतानाकडून तुरूंगात टाकतील आणि
तुम्ही दहा दिवस छळ सहन कराल. पण तरीही मरेपर्यंत
विश्वासू राहा आणि मग मी तुम्हांला जीवनाचा मुगुट
देईन.
11“आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो हे ज्याला कान
आहेत तो ऐको. जो विजय मिळवितो त्याला दुसऱ्या मरणाची
इजा होणारच नाही.

पर्गम येथील मंडळीला

12“पर्गम येथील मंडळीच्या दूताला लिही: ज्याच्याकडे
दोन्ही बाजूंनी धार असणारी तीक्ष्ण तरवार आहे, त्याचे हे
शब्द आहेत, 13मला माहीत आहे जेथे सैतानाचे सिंहासन
आहे तेथे तुम्ही राहता. तरीही तुम्ही माझ्या नावात दृढ
आहात. अंतिपाच्या काळामध्येसुद्धा माझ्यावर तुमचा
असलेला विश्वास तुम्ही नाकारला नाही. अंतिपा माझा
विश्वासू साक्षीदार होता. तो तुमच्या शहरात मारला गेला.
सैतान जेथे राहतो असे ते तुमचे शहर आहे.
14“तरीही तुमच्याविरुद्ध माझे म्हणणे आहे: तुमच्यात
असे लोक आहेत की जे बलामाची शिकवण आचरणात
आणतात. बलामाने बालाकाला इस्राएल लोकांना पाप
करायला कसे लावायचे ते शिकविले. त्या लोकांनी लैंगिक
पापे करून आणि मूर्तीला वाहिलेले अन्न खाऊन पाप
केले. 15त्याचप्रमाणे निकलाईताची शिकवण आचरणारे
तुमच्यामध्येसुद्धा काहीजण आहेत. 16म्हणून पश्चात्ताप
करा! नाहीतर मी लवकरच तुमच्याकडे येईन आणि
आपल्या तोंडातील तरवारीने त्यांच्याशी लढेन.
17“आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो हे ज्याला कान
आहेत तो ऐका. जो विजय मिळवितो त्याला मी लपवून
ठेवलेल्या मान्यातून काही देईन. मी त्याला पांढरा दगड
(खडा) देईन ज्यावर नवीन नाव लिहिलेले असेल. ज्याला
तो प्राप्त होईल त्यालाच ते समजेल.

थुवतीरा येथील मंडळीला

18“थुवतीरा येथील मंडळीच्या दूताला लिही: “देवाचा
पुत्र हे सांगत आहे, ज्याचे डोळे अग्नीच्या ज्वालेसारखे
आहेत आणि ज्याचे पाय चमकणाऱ्या पितळासारखे आहेत.
19मला तुमची कामे, तुमचे प्रेम आणि विश्वास, तुमची
सेवा आणि धीर माहीत आहे. आणि तुम्ही पहिल्यापेक्षा
आता जास्त करीत आहात हे माहीत आहे.
20तरीसुद्धा तुमच्याविरुद्ध माझे म्हणणे आहे: इजबेल
नावाची स्त्री जी स्वत:ला संदेष्टी म्हणविते आणि ती तिच्या
शिकवणीने माझ्या सेवकांना अनैतिक लैंगिक पाप व
मूर्तीसमोर ठेवलेले अन्न खावयास मोहविते. तरी तुम्ही
तिला खुशाल तसे करू देता. 21मी तिला तिच्या अनैतिक
लैंगिक पापाविषयी पश्चात्ताप करण्यासाठी वेळ दिला आहे.
परंतु ती तसे करायला तयार नाही. 22म्हणून मी तिला
दु:खाच्या बिछान्यावर खिळवीन आणि जे तिच्याबरोबर
व्यभिचाराचे पाप करतात त्यांना भयंकर दु:ख भोगावयास
लावीन. जर ती तिच्या मार्गापासून पश्चात्ताप पावली नाही
23तर मी तिच्या अनुयायांना ठार मारून टाकीन. मग सर्व
मंडळ्यांना हे कळेल की मी तो आहे जो अंत:करणे
आणि मने पारखतो. तुमच्या कृतींप्रमाणे मी प्रत्येकाला
तुमचा मोबदला देईन.
24“पण थुवतीरा येथील मंडळीतील जे दुसरे लोक आहेत
जे तिची शिकवण आचरीत नाहीत त्यांना मी सांगतो की,
ज्या तुम्ही सैतानाची म्हणविलेली खोल गुपिते जाणली
नाहीत, त्या तुमच्यावर मी दुसरे ओझे लादणार नाही.
25मी येईपर्यंत जे तुमच्याकडे आहे त्याला धरून राहा.

निकलाईतांच्या चुकीच्या कल्पना अनुसरणारा समूह.

26“जो विजय मिळवितो व शेवटपर्यंत माझ्या इच्छेप्रमाणे करतो त्याला मी राष्ट्रांवर अधिकार देईन.

27‘तो त्यांच्यावर लोहदंडाने अधिकार गाजवील मातीच्या भांड्यासारखा तो त्यांचा चुराडा करील.’ *स्तोत्र. 2:9*

जसा पित्याकडून मला अधिकार प्राप्त झाला आहे, 28तसा मीसुद्धा त्याला पहाटेचा तारा देईन. 29आत्मा मंडव्यांना काय म्हणतो हे ज्याला कान आहेत तो ऐको.

सार्दीस येथील मंडळीला

3 “सार्दीस येथील मंडळीच्या दूताला लिही: “जो देवाचे सात आत्मे धरतो व सात तारे धरतो त्याचे हे शब्द आहेत. मला तुमची कामे माहीत आहेत, जिवंत असण्याबद्दल तुमचा लौकिक आहे. पण तुम्ही मेलेले आहात. 2जागे व्हा! जे उरलेले आहेत आणि मरणाच्या ह्यमार्गावर आहेत त्यांना मजबूत करा. कारण माझ्या देवाच्या दृष्टीने तुमची कृत्ये पूर्ण झाल्याचे मला आढळले नाही. 3म्हणून लक्षात ठेवा, जे तुम्हाला प्राप्त झालेले आहे आणि जे तुम्ही ऐकले आहे त्याप्रमाणे वागा. आणि पश्चात्ताप करा. पण जर तुम्ही जागे होत नाही, तर मी एखाद्या चोरासारखा येईन आणि तुम्हाला हे कळणार नाही की मी नेमक्या कोणत्या वेळेला तुमच्याकडे येईन.

4तरी तुमच्यात थोडे लोक आहेत जे सार्दीसमध्ये आहेत ज्यांनी स्वत:ला स्वच्छ राखले आहे. ते लोक माझ्याबरोबर चालतील. ते पांढरी वस्त्रे घालतील कारण ते पात्र आहेत. 5प्रत्येक व्यक्ति जी विजय मिळविते, ती त्यांच्यासारखी पांढरी वस्त्रे परिधान करील. मी त्या व्यक्तीचे नाव जीवनाच्या पुस्तकातून काढणार तर नाहीच पण माझ्या पित्यासमोर व त्याच्या देवदूतांसमोर त्याचे नाव स्वीकारीन. 6आत्मा मंडव्यांना काय म्हणतो हे ज्याला कान आहेत तो ऐको.

फिलदेल्फिया येथील मंडळीला

7“फिलदेल्फिया येथील मंडळीच्या दूताला लिही:

“जो पवित्र, सत्य, जो दाविदाची किल्ली ठेवतो त्याचे हे शब्द आहेत, जे तो उघडतो, ते कोणी बंद करू शकणार नाही आणि जे तो बंद करतो ते कोणी उघडू शकणार नाही. 8मला तुमची कामे माहीत आहेत, पाहा मी तुमच्यासमोर दार उघडे करून ठेवले आहे. जे कोणीही बंद करू शकणार नाही. मला माहीत आहे की, तू दुर्बळ आहेस, तरी तू माझा शब्द पाळला आहेस, आणि माझे नाव नाकारले नाहीस. 9जे सैतानाच्या सभास्थानाचे आहेत, ते स्वत:ला यहूदी समजतात पण ते यहूदी नाहीत तर ते खोटारडे आहेत. मी त्यांना तुमच्याकडे आणून तुमच्या पाया पडायला लावीन. आणि त्यांना समजेल की मी तुमच्यावर प्रीति केली आहे. 10धीराने सहन करण्याविषयी तुम्ही माझी आज्ञा पाळली आहे. म्हणून सर्व जगावर जो संकटाचा समय येणार आहे त्यापासून मी तुम्हांला राखीन. हा त्रास जे लोक या पृथ्वीवर राहातात त्यांची परीक्षा होण्यासाठी होईल.

11“मी लवकर येत आहे. जे तुझ्याकडे आहे त्याला घट्ट धरून राहा यासाठी की कोणीही तुझा मुगुट घेऊ नये. 12जो विजय मिळवितो त्याला मी माझ्या देवाच्या मंदिराचा खांब बनवीन. तो पुन्हा कधीही त्याला सोडणार नाही. मी त्याच्यावर माझ्या देवाचे नाव व माझ्या देवाच्या शहराचे नाव नवे यरुशलेम असे लिहीन. जे माझ्या देवापासून स्वर्गातून खाली येत आहे. आणि मी त्याच्यावर माझे नवे नाव लिहीन. 13आत्मा मंडव्यांना काय म्हणतो हे ज्याला कान आहेत तो ऐको.

लावदिकीया येथील मंडळीला

14“लावदिकीया येथील मंडळीच्या दूताला लिही:

“जो आमेन* आहे, विश्वासू आणि खरा साक्षीदार आहे, देवाच्या निर्मितीवरील सत्ताधीश आहे त्याचे हे शब्द आहेत. 15मला तुमची कामे माहीत आहेत तुम्ही थंडही नाही व गरमही नाही. माझी अशी इच्छा आहे की, तुम्ही दोन्हींपैकी एक काहीतरी असावे! 16पण, तुम्ही कोमट असल्याने– मी तुम्हांला तोंडातून (थुंकून) टाकणार आहे. 17तुम्ही म्हणता, ‘मी श्रीमंत आहे, मी संपत्ति मिळविली आहे. आणि मला कोणत्याही गोष्टीची गरज नाही. पण तुम्हाला याची जाणीव होत नाही की, तुम्ही नीच, नराधम, दयनीय, गरीब, आंधळे व ओंगळ आहात. 18मी तुम्हाला सल्ला देतो की, अग्नीत शुद्ध केलेले सोने माझ्याकडून विकत घ्या, म्हणजे तुम्ही श्रीमंत व्हाल. आणि शुभ्र वस्त्रे विकत घ्या व तुमची लज्जास्पद नग्नता तुम्ही झाका. आणि स्पष्ट दिसावे म्हणून डोळ्यात घालण्यास अंजन विकत घ्या.

19“ज्यांच्यावर मी प्रेम करतो, त्यांना दटावतो व शिस्त लावतो म्हणून कसोशीचे प्रयत्न करावयास लागा आणि पश्चात्ताप करा. 20मी येथे आहे! मी दाराजवळ उभा राहतो व दार ठोठावतो. जर कोणी माझा आवाज ऐकतो आणि दार उघडतो, तर मी आत येईन आणि त्याच्याबरोबर जेवीन व तोही माझ्याबरोबर जेवेल. 21“जो विजय मिळवील त्याला मी माझ्या सिंहासनावर बसण्याचा अधिकार देईन ज्याप्रमाणे मी विजय मिळविला आणि माझ्या पित्याच्या सिंहासनावर बसलो. 22आत्मा मंडव्यास काय म्हणतो, हे ज्याला कान आहेत तो ऐको.”

योहान स्वर्ग पाहतो

4 तेव्हा मी पाहिले आणि स्वर्गात दार माझ्यासमोर उघडलेले दिसले. आणि अगोदर जसा आवाज मी

आमेन या ठिकाणी येशूचे नाव म्हणून वापरले आहे. याचा अर्थ जे सत्य आहे त्याचे जोरदारपणे समर्थन करणे.

माझ्याशी बोलताना ऐकला होता तसाच आवाज मी ऐकला.
तो आवाज कर्ण्याच्या आवाजासारखा होता. तो आवाज
म्हणाला, “इकडे ये, आणि मी तुला यानंतर जे घडणार
आहे ते दाखवितो.”
2त्याच क्षणी आत्म्याने माझा ताबा घेतला. तेथे स्वर्गात
माझ्यासमोर सिंहासन होते. कोणी एक त्यावर बसलेले
होते. 3त्यावर जो बसला होता तो यास्फे व सार्दी या
रत्नांसारखा होता आणि सिंहासनाभोवती पाचूसारखे
दिसणारे मेघधनुष्य होते. 4सिंहासनाभोवती चोवीस आसने
होती, आणि त्या आसनांवर शुभ्र कपडे घातलेले व
डोक्यावर सोन्याचा मुगुट असलेले चोवीस वडील बसले
होते. 5सिंहासनापासून विजा व भिन्न आवाज निघत होते.
शिवाय गडगडाट निघत होते. सिंहासनासमोर सात दिवे
जळत होते. ते देवाचे सात आत्मे होते. 6तसेच सिंहासनासमोर
काचेच्या समुद्रासारखे काहीतरी दिसत होते. ते
स्फटिकासारखे स्पष्ट होते.
मध्यभागी, सिंहासनाभोवती चार जिवंत प्राणी होते आणि
ते डोळ्यांनी भरले होते. पुढे डोळा, मागे डोळे. 7पहिला
जिवंत प्राणी सिंहासारखा होता. दुसरा बैलासारखा होता.
तिसऱ्याचा चेहरा मनुष्यासारखा होता. आणि चवथा उडत्या
गरूडासारखा होता. 8त्या प्रत्येक जिवंत प्राण्याला सहा
पंख होते. व त्यांना सगळीकडे डोळे होते. त्यांच्या
पंखाखालीसुद्धा डोळे होते. दिवस व रात्र न थांबता ते
म्हणत होते:

“पवित्र, पवित्र, पवित्र, हा प्रभु देव सर्वसमर्थ जो होता,
जो आहे, आणि जो येणार आहे.”

9जेव्हा जेव्हा ते जिवंत प्राणी सिंहासनावर बसलेल्याचा
गौरव, सन्मान व उपकारस्तुति करीत होते आणि व जो
सिंहासनावर बसलेला होता तो अनंतकाळपर्यंत जगत
राहणारा आहे, 10तेव्हा तेव्हा जो सिंहासनावर बसला होता
आणि अनंतकाळपर्यंत राहतो त्याच्यासमोर चोवीस वडील
पाया पडत होते आणि त्याची उपासना करीत होते. ते
आपले मुगुट सिंहासनासमोर ठेवत होते. व म्हणत होते
की:

11“आमचा प्रभु आणि देव! तू गौरव, सन्मान आणि
सामर्थ्य प्राप्तकरून घेण्यास योग्य आहेस. तू सर्व काही
तयार केलेस तुला वाटत होते म्हणून सर्व काही अस्तित्वात
आले आणि करण्यात आले.”

5 मग मी, जो सिंहासनावर बसला होता त्याच्या उजव्या
हातात गुंडाळी पाहिली. गुंडाळीवर दोन्ही बाजूंनी
लिहिले होते. आणि ती गुंडाळी सात शिक्के मारून बंद
केली होती. 2आणि मी एक सामर्थ्यशाली देवदूत पाहिला.
तो देवदूत मोठ्या आवाजात म्हणाला, “गुंडाळीचे शिक्के
तोडून ती उघडण्यास कोण पात्र आहे?” 3परंतु स्वर्गात,
पृथ्वीवर किंवा पृथ्वीखाली कोणीही ते शिक्के तोडण्यास
आणि त्यामध्ये पाहण्यास समर्थ नव्हता. 4मी खूप रडलो
कारण ती गुंडाळी उघडून आतमध्ये काय आहे हे पाहण्याच्या
योग्यतेच कोणीही नव्हते.
5पण वडीलांपैकी एकजण मला म्हणाला, “रडू नकोस!
पहा, यहूदा वंशाचा सिंह, दाविदाचा अंकुर हा विजयी
झाला आहे. तो गुंडाळी उघडण्यास व तिचे सात शिक्के
उघडण्यास समर्थ आहे.”
6मग मी एक कोकरा पाहिला. सिंहासनाच्या मध्यभागी
उभा असलेला व त्याच्या भोवती चार जिवंत प्राणी असलेले
मी पाहिले. व वडीलही त्याच्याभोवती होते. कोकरा
बांधल्यासारखा दिसत होता. त्याला सात शिंगे आणि सात
डोळे होते. आणि हे जणू देवाचे सात आत्मे असून ते सर्व
जगभर पाठविले होते. 7कोकरा आला आणि त्याने जो,
सिंहासनावर बसला होता, त्याच्या उजव्या हातातून ती
गुंडाळी घेतली. 8आणि जेव्हा त्याने ती घेतली तेव्हा चार
जिवंत प्राणी व चोवीस वडीलजन कोकऱ्यासमोर उपडे
पडले. प्रत्येकाजवळ वीणा व प्रत्येकाच्या हातात सुवासिक
उदाने भरलेल्या सोन्याच्या वाट्या होत्या. या वाट्या म्हणजे
देवाच्या लोकांच्या प्रार्थना होत्या. 9आणि त्यांनी नवे गाणे
गाईले:
“तू गुंडाळी घेण्यास आणि तिचे शिक्के उघडण्यास समर्थ
आहेस, कारण तुला वधण्यात आले आणि तू आपल्या
रक्ताने मनुष्यांना प्रत्येक वंशातून, वेगवेगळ्या भाषा
बोलणाऱ्या जमातीतून, आणि राष्टांतून विकत घेतले.
10तू त्यांना राज्य आणि पृथ्वीवर आपल्या देवासाठी
याजक बनविले आणि नंतर ते पृथ्वीवर सत्ता गाजवितील”

11मग मी पाहिले सिंहासन आणि, चार जिवंत प्राणी व
वडीलजन यांच्या सभोवती अगणित देवदूतांची वाणी ऐकली,
त्यांची संख्या अयुतांची अयुते व हजारो हजार होती. 12देवदूत
मोठ्या आवाजात म्हणाले,

“जो वधलेला कोकरा होता तो सामर्थ्य, संपत्ति, शहाणपण
आणि शक्ति, सन्मान, गौरव आणि स्तुतीस पात्र आहे!”

13प्रत्येक निर्माण केलेली वस्तु आकाशात व पृथ्वीवर,
पृथ्वीखाली व समुद्रातील अवघ्यांना मी असे गाताना ऐकले
की,

“जो सिंहासनावर बसतो त्याला व कोकऱ्याला स्तुति,
सन्मान, गौरव आणि सामर्थ्य अनंतकाळपर्यंत असो!”

14चार जिवंत प्राणी म्हणाले, “आमेन!” मग वडीलजनांनी
खाली पडून त्याला अभिवादन केले.

6 मग मी पाहिले की, कोकऱ्याने सात शिक्क्यांपैकी एक उघडला. मी त्या चार जिवंत प्राण्यांपैकी एकाला ढगाच्या गडगडाटासारखे बोलताना ऐकले. तो म्हणाला, "ये!" 2मी पाहिले आणि तेथे माझ्यासमोर पांढरा घोडा होता. घोडेस्वाराने धनुष्य धरले होते. त्याला मुगुट देण्यात आला होता. तो निघाला, शत्रूचा पराभव करीत निघाला, तो विजय मिळविण्यासाठी निघाला.

3जेव्हा कोकऱ्याने दुसरा शिक्का उघडला, तेव्हा मी दुसऱ्या प्राण्याला बोलताना ऐकले. तो म्हणाला, "ये!" 4मी पाहिले तेव्हा लाल रंग असलेला दुसरा घोडा निघाला. घोडेस्वाराला पृथ्वीवरून शांति काढून घेण्याचा अधिकार दिला होता. म्हणजे लोकांनी आपापसांत एकमेकाला ठार करावे. त्याला मोठी तरवार देण्यात आली होती.

5जेव्हा कोकऱ्याने तिसरा शिक्का उघडला, तेव्हा मी तिसऱ्या जिवंत प्राण्याला बोलताना ऐकले, "ये!" मी पाहिले तेव्हा माझ्यासमोर काळा घोडा होता व घोडेस्वाराच्या हातात तराजू होते असे मला दिसले 6मग मी जणू काय चारही जिवंत प्राणी बोलल्यासारखा आवाज ऐकला. ते म्हणत होते, "एक किलो गहू एका दिवसाच्या मजुरीइतके, आणि तीन किलो बार्ली एका दिवसाच्या मजुरीइतकी, मात्र तेल व द्राक्षारस वाया घालवू नका."

7जेव्हा त्याने चौथा शिक्का उघडला, तेव्हा मी चौथ्या जिवंत प्राण्याचा आवाज ऐकला. तो म्हणाला, "ये आणि पाहा!" 8मी पाहिले तेव्हा माझ्यासमोर फिक्या रंगाचा घोडा मला दिसला. त्यावरच्या घोडेस्वाराचे नाव मृत्यु होते. आणि त्याच्या मागोमाग अधोलोक चालला होता. आणि त्यांना पृथ्वीच्या चौथ्या भागावर (पृथ्वीच्या पाव भागावर) लोकांना तरवारीने मारण्याचा, दुष्काळाने आणि पटकीने मारण्याचा व पृथ्वीवरील जंगली हिंस्र प्राण्यांकडून मारण्याचा अधिकार दिला होता.

9जेव्हा त्याने पाचवा शिक्का उघडला तेव्हा मी काही आत्मे वेदीखाली पाहिले. त्यांना देवाच्या वचनासाठी आणि त्यांनी राखलेल्या साक्षीमुळे ठार मारण्यात आले होते.

10ते मोठ्या आवाजात म्हणाले, "पवित्र आणि सत्य प्रभु, कोठपर्यंत तू पृथ्वीवरील लोकांचा न्याय करणार नाहीस आणि आम्हाला ठार मारल्याबद्दल त्यांना शिक्षा करणार नाहीस?" 11त्या प्रत्येक आत्म्याला मग एक एक पांढरा शुभ्र झगा देण्यात आला. आणि त्यांना सांगण्यात आले की, त्यांचे काही बांधव ख्रिस्ताच्या सेवेत आहेत व यांना जसे मारण्यात आले, तसे त्यांनाही मारण्यात येईल व ते पूर्ण होईपर्यंत त्यांनी थोडा वेळ थांबावे.

12मग कोकऱ्याला सहावा शिक्का उघडताना मी पाहिले. तेव्हा मोठा भूकंप झाला, सूर्य मेंढीच्या केसांपासून बनविलेल्या काळ्या कापडासारखा झाला. पूर्ण चंद्र रक्तासारखा लाल झाला. 13ज्याप्रमाणे अंजिराचे झाड वारा आला म्हणजे अंजिरे खाली पाडते तसे आकाशातून तारे पृथ्वीवर पडले. 14जसे गुंडाळी गुंडाळतात तसे, आकाश गुंडाळले गेले. आणि प्रत्येक पर्वत व बेट त्याच्या स्थानावरून हलविले गेले.

15मग सर्व लोक गुहेत, पर्वतांच्या, खडकांच्या मागे लपले. त्यामध्ये जगातील राजे, सत्ताधीश, सेनापती, श्रीमंत लोक आणि सामर्थ्यशाली लोक होते. प्रत्येक व्यक्ति, गुलाम किंवा स्वतंत्र लपून बसली. 16लोक पर्वतांना आणि खडकांना म्हणाले, "आमच्यावर पडा. जो सिंहासनावर बसला आहे त्याच्या चेहऱ्यासमोरून आम्हांला लपवा. कोकऱ्याच्या रागापासून आम्हाला लपवा. 17कारण त्याच्या रागाचा मोठा दिवस आला आहे. त्यासमोर कोणीच टिकाव धरू शकत नाही!"

इस्राएलचे एकशे चव्वेचाळीस हजार लोक

7 यानंतर मी चार देवदूतांना पृथ्वीच्या चार कोपऱ्यांना उभे राहिलेले पाहिले. देवदूतांनी पृथ्वीचे चारही दिशांचे वारे अडविले होते. जमिनीवर, समुद्रावर किंवा कोणत्याही झाडावर वारा वाहू नये म्हणून ते वाऱ्याला थोपवीत होते. 2तेव्हा मी आणखी एक देवदूत पूर्वेकडून वर येताना पाहिला. या देवदूताकडे जिवंत देवाचा शिक्का होता. या देवदूताने त्या चार देवदूतांना मोठ्या आवाजात बोलाविले. हे चार देवदूत असे होते की ज्यांना देवाने पृथ्वी व समुद्राला इजा करण्याचे सामर्थ्य दिले. देवदूत त्या देवदूतांना म्हणाला, 3"जमिनीला, किंवा समुद्राला किंवा झाडांना, जे देवाची सेवा करतात त्या लोकांना आम्ही शिक्का मारेपर्यंत इजा करू नका." 4मग मी ज्यांना शिक्का मारला होता त्यांची संख्या ऐकली. इस्राएल लोकांच्या प्रत्येक वंशावर शिक्का मारला, ते एकशे चव्वेचाळीस हजार होते.

5	यहूदा वंशातील	12,000	लोकांना
	रऊबेन वंशातील	12,000	लोकांना
	गाद वंशातील	12,000	लोकांना
6	अशेर वंशातील	12,000	लोकांना
	नफताली वंशातील	12,000	लोकांना
	मनश्शे वंशातील	12,000	लोकांना
7	शिमोन वंशातील	12,000	लोकांना
	लेवी वंशातील	12,000	लोकांना
	इस्साखार वंशातील	12,000	लोकांना
8	जबुलून वंशातील	12,000	लोकांना
	योसेफ वंशातील	12,000	लोकांना
	बन्यामिन वंशातील	12,000	लोकांना

मोठा समुदाय

9यानंतर मी पाहिले, तेव्हा अफाट लोकसमुदाय मला दिसला. तेथे इतके लोक होते की, कोणालाही ते मोजता आले नसते. ते प्रत्येक राष्ट्राचे, वंशाचे, जमातीचे, आणि भाषेचे लोक होते. हे लोक सिंहासनासमोर आणि

कोकऱ्यासमोर उभे होते. त्या सर्वांनी पांढरे शुभ्र झगे
घातले होते आणि त्यांच्या हातात झावळ्याच्या फांद्या होत्या.
10ते मोठ्याने ओरडत होते, “तारण आमच्या देवाचे आहे.
व आमच्या कोकऱ्याचे आहे, जो सिंहासनावर बसतो.”
11सर्व देवदूत सिंहासनाभोवती उभे होते आणि
वडिलजनांच्या आणि चार प्राण्यांच्या भोवती उभे होते. ते
सिंहासनासमोर पालथे पडले आणि त्यांनी देवाची आराधना
केली. 12ते म्हणाले, “आमेन! स्तुति गौरव, शहाणपण,
आभार, सन्मान, सामर्थ्य आणि पराक्रम अनंतकाळासाठी
आमच्या देवाची आहेत. आमेन!”

13मग वडीलांपैकी एकाने मला विचारले, “हे पांढरे
झगे घातलेले कोण आहेत? व कोठून आले आहेत?”

14मी म्हणालो, “महाराज, आपणाला माहीत आहे.”

आणि तो वडील म्हणाला, “हे लोक मोठ्या त्रासातून
बाहेर आलेले आहेत, त्यांनी त्यांची वस्त्रे कोकऱ्याच्या
रक्तात धुतली आहेत. आता स्वच्छ व शुभ्र झाले आहेत.
15म्हणून आता हे लोक देवाच्या सिंहासनासमोर आहेत.
हे लोक देवाची त्याच्या मंदिरात रात्रंदिवस सेवा करतात
आणि जो सिंहासनावर बसलेला आहे, तो त्यांचे रक्षण
करील. 16त्या लोकांना पुन्हा केव्हाच भूक लागणार
नाही. त्यांना पुन्हा केव्हाच तहान लागणार नाही. सूर्यामुळे
त्यांना बाधा होणार नाही. कोणतीही उष्णता त्यांना जाळून
टाकणार नाही. 17सिंहासनाच्या मध्यभागी असलेला
कोकरा त्यांचा मेंढपाळ असेल. ज्या झऱ्यांचे पाणी जीवन
देते तेथे तो त्यांना नेईल. आणि देव त्यांच्या डोळ्यांतील
सर्व अश्रु पुसून टाकील.”

सातवा शिक्का

8 कोकऱ्याने सातवा शिक्का उघडला. तेव्हा स्वर्गात
अर्धा तासपर्यंत सर्वत्र शांतता होती. 2आणि मी सात
देवदूतांना देवासमोर उभे असलेले पाहिले. त्यांना सात
कर्णे दिले होते.

3दुसरा देवदूत आला आणि वेदीजवळ उभा राहिला. या
देवदूताकडे सोनेरी धूप ठेवण्याचे भांडे होते, त्यांच्याकडे
धूप प्रार्थनेसह अर्पण करण्यासाठी दिले होते. ह्या प्रार्थना
देवाच्या पवित्र लोकांच्या होत्या. देवदूताने त्याचे अर्पण
सिंहासनासमोर सोनेरी वेदीवर ठेवले. 4धुपाचा धूर
देवदूताच्या हातातून देवाच्या सिंहासनासमोर गेला. धूर
देवाच्या लोकांच्या प्रार्थनेसह गेला. 5मग देवदूताने धुपाटणे
घेऊन, वेदीवरील अग्नीने ते भरले व ते पृथ्वीवर टाकले
तेव्हा विजा चमकू लागल्या. मेघांचा गडगडाट व इतर
आवाज झाले. आणि भूकंप झाला.

सात देवदूत त्यांचे कर्णे वाजवितात

6मग सात देवदूत त्यांचे कर्णे वाजविण्यास तयार झाले.
7पहिल्या देवदूताने कर्णा वाजविला आणि रक्तमिश्रित गारा
व अग्नि पृथ्वीवर टाकण्यात आले. तेव्हा पृथ्वीचा एक
तृतीयांश भाग आणि एक तृतीयांश झाडे व सर्व हिरवे
गवत जळून गेले.

8दुसऱ्या देवदूताने त्याचा कर्णा वाजविला. तेव्हा अग्नीने
जळत असलेल्या मोठ्या डोंगरासारखे काहीतरी समुद्रात
टाकले गेले. आणि एक तृतीयांश समुद्राचे रक्त झाले.
9आणि एक तृतीयांश समुद्रातील जीव मेले. आणि एक
तृतीयांश जहाजे नष्ट झाली.

10तिसऱ्या देवदूताने त्याचा कर्णा वाजविला तेव्हा एक
मोठा तारा मशालीप्रमाणे पेटलेला आकाशातून पडला. तो
तारा नद्यांच्या एक तृतीयांश भागावर पडला आणि झऱ्यांच्या
एक तृतीयांश भागावर पडला. 11त्या ताऱ्याचे नाव
कडूदवणा आणि एक तृतीयांश पाणी कडू झाले. ते कडू
असलेले पाणी पिऊन पुष्कळ लोक मेले.

12चौथ्या देवदूताने त्याचा कर्णा वाजविला. तेव्हा सूर्याच्या
एक तृतीयांश भागावर आघात झाला. चंद्राच्या एक तृतीयांश
भागावर व ताऱ्यांच्या एक तृतीयांश भागावर आघात
झाला. त्यामुळे त्याचा एक तृतीयांश भाग काळा झाला.
दिवसाचा एक तृतीयांश काळा भाग झाला. रात्रीचा एक
तृतीयांश भाग काळा झाला.

13मी पाहत असताना, आकाशात उंचावर मी गरूडाला
उडताना पाहिले. गरूड मोठ्या आवाजात म्हणाला, “संकट!
संकट! संकट, पृथ्वीवर राहणाऱ्या लोकांवर संकट येत
आहे. हे संकट तीन देवदूतांनी कर्णा वाजविल्यावर येईल.”

9 पाचव्या देवदूताने त्याचा कर्णा वाजविला, तेव्हा मी
आकाशातून एका ताऱ्याला पृथ्वीवर पडताना
पाहिले. अथांग दऱ्याकडे नेणाऱ्या खोल बोगद्याची किल्ली
त्याला देण्यात आली. 2मोठ्या भट्टीतून धूर यावा तसा त्या
बोगद्यातून धूर येऊ लागला. बोगद्यातून येणाऱ्या धुरामुळे
सूर्य आणि आकाश काळे झाले 3मग धुरातून टोळधाड
पृथ्वीवर आली. त्यांना पृथ्वीवरील विंचवासारखा दंश
करण्याचा अधिकार दिला होता. 4टोळांना सांगण्यात आले
होते की त्यांनी गवताला, रोपांना किंवा झाडांना हानि
पोहचवू नये. ज्या लोकांच्या कपाळावर देवाचा शिक्का
मारण्यात आला नसेल त्यांनाच चावण्यास त्यांना सांगण्यात
आले होते. 5या टोळांना लोकांना वेदना देण्यासाठी पाच
महिने वेळ दिला होता. अधिकार दिला होता. पण त्यांना
लोकांना ठार मारण्याचा अधिकार देण्यात आला नव्हता.
त्यांच्या दंशाने ज्या वेदना होत त्या वेदना विंचवाने डंख
मारल्यावर होतात तशा होत होत्या. 6या दिवसात अनेक
जण मरण्यासाठी मार्ग शोधण्याचा प्रयत्न करतील पण
त्यांना तो सापडणार नाही. त्यांना मरावेसे वाटेल पण
मरण त्यांच्यापासून लपून राहील.

7युद्धासाठी तयार असलेल्या घोड्यांसारखे टोळ दिसत
होते. त्यांच्या डोक्यांवर त्यांनी सोनेरी मुगुटासारखे काही
घातले होते. त्यांचे चेहरे मनुष्यांच्या चेहऱ्यासारखे दिसत
होते. 8त्यांचे केस स्त्रियांच्या केसांसारखे होते. त्यांचे दात
सिंहाच्या दातांसारखे होते. 9त्यांची छाती लोखंडी

उरस्त्राणासारखी (चिलखतासारखी) दिसत होती आणि त्यांच्या पंखांचा आवाज युद्धात वेगाने धावणाऱ्या अनेक घोडयांच्या रथासारखा होता. 10त्यांना विंचवासारख्या शेपट्या व नांग्या होत्या. लोकांना पाच महिने वेदना देण्याची त्यांच्या शेपटीत ताकद होती. 11टोळांचा एक राजा होता. हा राजा अथांग दऱ्याचा दूत होता. यहूदी भाषेत त्याचे नाव अबद्दोन, आणि ग्रीक भाषेत त्याचे नाव अपुल्लोन (विध्वंसमूलक) होते. 12पहिले मोठे संकट आता येऊन गेले होते. आणखी दोन मोठी संकटे येणार आहेत.

13सहाव्या देवदूताने त्याचा कर्णा वाजविला. तेव्हा मी देवासमोर असलेल्या सोनेरी वेदीवरून चारपैकी एका शिंगापासून येणारा आवाज ऐकला. 14तो आवाज त्या सहाव्या दूताला ज्याच्याकडे कर्णा होता त्याला म्हणाला, "फरात नदीवर बांधून ठेवलेले चार देवदूत सोड." 15ते चार देवदूत या घटकेसाठी, या दिवसासाठी, या महिन्यासाठी, या वर्षासाठी तयार ठेवले होते. पृथ्वीवरील एक तृतीयांश लोकांना मारण्यासाठी हे देवदूत सोडण्यात आले. 16घोडदळाची संख्या मी ऐकली. तो 200,000,000 इतके घोडदळ होते. 17माझ्या दृष्टान्तात मी घोडे आणि घोड्यांवर असलेले स्वार पाहिले. ते अशा प्रकारे दिसत होते: तांबड्या रंगाचे, गडद निळे आणि पिवळे असे त्यांचे उरस्त्राण (चिल खत) होते. घोड्यांची मस्तके सिंहाच्या मस्तकासारखी दिसत होती. घोड्यांच्या तोंडांतून अग्नि, धूर व गंधरस येत होते. 18घोडयांच्या तोंडातून येणाऱ्या या तीन पीडा – अग्नि, धूर व गंधरस यामुळे पृथ्वीवरील एक तृतीयांश लोक मारले गेले. 19घोड्यांची शक्ति त्यांच्या तोंडात तशी त्यांच्या शेपटीतसुद्धा होती. त्या शेपट्या सापासारख्या असून त्यांना दंश करण्यासाठी डोके होते. ते लोकांना जखमी करीत असत. 20इतर लोकांना या वाईट गोष्टींमुळे मारले गेले नाहीत. पण तरीही या लोकांनी आपली अंत:करणे व जीविते बदलली नाहीत. आणि आपल्या हातांनी ज्या गोष्टी ते करीत होते त्यापासून वळले नाहीत. ते सैतानाची म्हणजे सोने, चांदी, तांबे, दगड आणि लाकूड यांच्या मूर्तींची, ज्या पाहू शकत नाहीत, ऐकू शकत नाहीत व चालू शकत नाहीत, अशांची भक्ति करण्याचे त्यांनी थांबविले नाही. 21या लोकांनी इतरांना मारण्यापासून आपली अंत:करणे बदलली नाहीत खून चेटके तसेच लैंगिक पापांपासून आणि चोरीपासून परावृत्त झाले नाहीत.

देवदूत आणि लहान गुंडाळी

10 मग मी आणखी एक शक्तीशाली देवदूत स्वर्गातून येताना पाहिला. तो ढगांनी आच्छादलेला होता. त्याच्या डोक्यावर मेघधनुष्य होते. त्याचा चेहरा सूर्यासारखा होता, त्याचे पाय जणू काय अग्नीचे खांब होते. 2त्याने लहान गुंडाळी धरली होती, जी त्याच्या हातात उघडी होती. त्याने त्याचा उजवा पाय समुद्रात ठेवला होता व डावा पाय जमिनीवर ठेवला होता. 3आणि त्याने सिंहाच्या गर्जनेसारखी मोठ्याने गर्जना केली. जेव्हा तो ओरडला, तेव्हा त्या सात मेघगर्जनांनी आपापले शब्द उच्चारले. 4जेव्हा त्या सात मेघगर्जना बोलल्या, त्यावेळी मी लिहिणार एवढ्यात मला आकाशातून वाणी आली, ती म्हणाली, "सात मेघगर्जनांनी काढलेले शब्द बंद करून ठेव. ते लिहू नको."

5मग ज्या देवदूताला मी समुद्रात व जमिनीवर पाहिले होते त्याने आपला उजवा हात स्वर्गाकडे उचलला. 6जो अनंतकाळ जगतो, ज्याने आकाश व त्यातील सर्व काही बनविले, पृथ्वी व तीवरील सर्व काही बनविले, समुद्र व त्यातील सर्व काही बनविले, त्याच्या नावाने शपथ वाहिली. आणि म्हणाला, "आता आणखी विलंब होणार नाही! 7पण जेव्हा सातवा देवदूत कर्णा वाजविण्याच्या तयारीत असेल त्या दिवसात देवाची गुप्त योजना पूर्ण होईल. त्याचे सेवक जे संदेष्टे (भविष्यवादी) त्यांना दिलेल्या वचनानुसार घडून येईल."

8तेव्हा आकाशातून झालेली वाणी जी मी ऐकली होती ती पुन्हा मला बोलली, "जा, गुंडाळी घे, जी गुंडाळी समुद्र व जमीन यावर उभ्या असलेल्या देवदूताच्या हातात उघडी आहे ती घे."

9म्हणून मी त्या देवदूताकडे गेलो व मला ती लहान गुंडाळी दे असे म्हणालो. तो मला म्हणला, "ही घे, आणि ही खा. ती खाल्ल्याने तुझे पोट कडू होईल. पण तुझ्या तोंडाला मात्र ते मधासारखे गोड लागेल." 10मी ती लहान गुंडाळी देवदूताच्या हातून घेतली व खाऊन टाकली. माझ्या तोंडात मला ती मधासारखी गोड वाटली. पण जेव्हा ती मी खाल्ली, तेव्हा माझे पोट कडवट झाले. 11तेव्हा मला सांगण्यात आले, "तू पुन्हा पुष्कळ लोकांना, राष्ट्रांना, वेगवेगळ्या भाषा बोलणाऱ्यांना व राजांना संदेश सांगितले पाहिजेत."

दोन साक्षीदार

11 मग मला मोजमाप करण्यासाठी वापरण्यात येण्यासारखी काठी देण्यात आली. आणि मला सांगण्यात आले, "जा आणि देवाचे मंदीर, वेदी व तेथील उपासकांचे मोजमाप कर. 2पण बाहेरचे अंगण सोडून दे. त्याचे मोजमाप करू नको. कारण ते विदेशी लोकांना दिलेले आहे. ते बेचाळीस महिने पवित्र शहर तुडवितील. 3आणि मी माझ्या दोन साक्षीदारांना सामर्थ्य देईन. ते देवाचा संदेश 1,260 दिवस देतील. ते तागाची वस्त्रे* घालतील." 4हे दोन साक्षीदार म्हणजे दोन जैतुनाची झाडे आहेत. आणि पृथ्वीच्या प्रभूसमोर असणाऱ्या दीपसमया आहेत. 5जर एखाद्या व्यक्तीने त्या साक्षीदारांना दुखविण्याचा प्रयत्न केला तर त्यांच्या तोंडातून अग्नि निघून त्यांच्या

तागाची वस्त्रे जाडेभरडे तागाचे वस्त्र. दु:ख व्यक्त करण्यासाठी काही वेळा लोक ते वापरतात.

शत्रूंना भस्म करीत राहत असे. जो कोणी त्यांना इजा
करण्याचा प्रयत्न करीत असे त्याला अवश्य मरावे लागे.
6या साक्षीदारांना ते संदेश देत असताना पाऊस पडला तर
तो थांबविण्याचे सामर्थ्य आहे. त्या साक्षीदारांना पाण्याचे
रक्त करण्याचे सामर्थ्य आहे. पृथ्वीवर प्रत्येक प्रकारचे
संकट पाठविण्याचे सामर्थ्य आहे आणि त्यांना पाहिजे
तितके वेळा ते हे करू शकतात.

7आणि जेव्हा दोन साक्षीदार त्यांचा संदेश देण्याचे
संपवतील तेव्हा त्या अभांग दऱ्यातून येणारा प्राणी त्यांच्याशी
लढाई करील. प्राणी त्यांचा पराभव करील व, त्यांना
मारून टाकील. 8त्या साक्षीदारांची शरीरे मोठ्या शहराच्या
रस्त्यावर पडतील. त्या शहरांचे नाव सदोम आणि इजिप्त
असे आहे. शहरांच्या या नावांना विशेष अर्थ आहे. या
शहरातच आपल्या प्रभूला वधस्तंभावर मारण्यात आले.
9साडेतीन दिवसांपर्यंत प्रत्येक वंशाचे. जमातीचे, भाषेचे
आणि राष्ट्राचे लोक त्या साक्षीदारांच्या शरीरांकडे पाहतील.
पण त्यांना पुरण्यास नकार देतील. 10पृथ्वीवर राहणारे
लोक त्या दोन साक्षीदारांच्या मृत्यूने आनंद पावतील ते
मेजवान्या आयोजित करतील व एकमेकांना भेटी
पाठवतील. ते असे करतील कारण या दोन साक्षीदारांनी
पृथ्वीवर राहणाऱ्या लोकांना अतोनात क्लेश दिले होते.

11पण साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडील जीवनाच्या
श्वासाने त्या साक्षीदारांमध्ये प्रवेश केला. आणि ते त्यांच्या
पायांवर उभे राहिले. ज्या सर्व लोकांनी त्यांना पाहिले ते
सर्व घाबरून गेले.

12मग त्या दोन साक्षीदारांनी स्वर्गातून मोठा आवाज
ऐकला. तो म्हणाला, “इकडे वर या!” मग ते दोन साक्षीदार
ढगातून स्वर्गात गेले. त्यांच्या शत्रूंनी त्यांना वर जाताना
पाहिले.

13त्याच वेळेला मोठा भूकंप झाला. एक दंशाश शहर
नष्ट झाले व भूकंपात सात हजार लोक मारले गेले. जे
लोक मेले नाहीत ते खूप घाबरले होते. त्यांनी स्वर्गातील
देवाला गौरव दिले.

14दुसरे मोठे संकट संपले. तिसरे मोठे संकट लवकरच
येत आहे.

सातवा कर्णा

15सातव्या देवदूताने त्याचा कर्णा वाजविला. तेव्हा स्वर्गात
मोठ्याने आवाज झाले. ते आवाज म्हणाले:

“जगाचे राज्य आता आमच्या प्रभूचे व त्याच्या ख्रिस्ताचे
झाले आहे. आणि तो अनंतकाळपर्यंत राज्य करील.”

16मग जे चोवीस वडील सिंहासनावर बसले होते, ते
आपल्या चेहऱ्यावर पडले त्यांनी आणि देवाची भक्ती
केली. हे वडील देवासमोर त्यांच्या सिंहासनावर बसले.
17ते म्हणाले:

“आम्ही तुझे आभार मानतो. सर्वसमर्थ प्रभु देवा, तूच
एक आहेस की जो तू आहेस व होतास. आम्ही तुझे
उपकार मानतो कारण तुझे महान सामर्थ्य वापरून सत्ता
चालविण्यास सुरुवात केलीस

18जगातील लोक रागावले पण आता तुझा राग आला
आहे, आता मेलेल्या माणसांचा न्याय करण्याची वेळ आली
आहे. तुझे सेवक, संदेष्टे यांना बक्षीस देण्याची वेळ आली
आहे. आणि तुझ्या पवित्र लोकांना बक्षिस देण्याची वेळ
आली आहे. जे लहानमोठे लोक तुझा आदर करतात,
त्यांना बक्षिस देण्याची वेळ आली आहे. जे पृथ्वीचा नाश
करतात, त्यांचा नाश करण्याची वेळ आली आहे!”

19मग देवाने स्वर्गातील मंदिर उघडले. तेव्हा तेथे
कराराचा कोश दिसला आणि विजा चमकू लागल्या.
गोंगाट, गडगडाट, भूकंप व गारांचे वादळ झाले.

स्त्री आणि प्रचंड साप

12 आणि मग एक अद्भुत महान चिन्ह आकाशात
दिसले. तेथे एक स्त्री होती. ती सूर्याचा पेहराव
केलेली होती. चंद्र तिच्या पायाखाली होता. तिच्या डोक्यावर
बारा ताऱ्यांचा मुगुट होता. 2ती स्त्री गरोदर होती. ती
(बाळाला) जन्म देणार असल्याने वेदनांनी ओरडली. 3मग
दुसरे एक चिन्ह आकाशात दिसले: तेथे फार मोठा तांबडा
साप होता. त्या सापाला सात डोकी होती व त्या सातही
डोक्यांवर एक एक मुगूट होता. त्या सापाला दहा शिंगे
सुद्धा होती. 4त्या सापाने आपल्या शेपटीच्या फटकाऱ्याने
एक तृतीयांश तारे झटकून पृथ्वीवर खाली टाकून दिले.
जी स्त्री बाळाला जन्म देणार होती त्या स्त्रीच्या समोर तो
प्रचंड साप उभा राहिला. त्या सापाला त्या स्त्रीने जन्म
दिलेल्या बाळाला खायचे होते. 5त्या स्त्रीने एका मुलाला
जन्म दिला. तो मुलगा लोखंडी दंडाने सर्व राष्ट्रांवर सत्ता
चालविणार होता. तिच्या मुलाला देवाकडे व त्याच्या
सिंहासनाकडे नेण्यात आले. 6ती स्त्री देवाने तिच्यासाठी
अरण्यात तयार केलेल्या ठिकाणाकडे पळून गेली. तेथे
त्या स्त्रीची एक हजार दोनशे साठ दिवस काळजी घेण्यात
येईल.

7मग स्वर्गात एक युद्ध झाले. मीखाएल * आणि त्याचे
दूत त्या प्रचंड सापाविरुद्ध लढले. साप व त्याचे दूत हे
सुद्धा त्यांच्याशी लढले. 8पण साप तितका बलवान नव्हता.
प्रचंड साप व त्याच्या दूतांना स्वर्गातील त्यांचे स्थान गमवावे
लागले. 9सापाला आकाशातून खाली फेकण्यात आले.
तो प्रचंड साप, सैतान म्हटलेला तोच तो जुनाट साप होय.
तो संपूर्ण जगाला चकवतो. त्या सापाला त्याच्या दूतांसह
पृथ्वीवर टाकण्यात आले.

मीखाएल मुख्य देवदूत. देवाच्या इतर दूतांचा पुढारी
(यहूदा 9)

10मग मी आकाशातून एक मोठी वाणी ऐकली. ती
म्हणाली, “तारण, सामर्थ्य, आमच्या देवाचे राज्य आणि
त्याच्या ख्रिस्ताचा अधिकार ही आली आहेत. कारण
आमच्या भावांना दोष लावणारा जो अहोरात्र आमच्या
देवासमोर त्यांना शिव्याशाप देत होता, याला खाली
फेकण्यात आले आहे. आमच्या देवासमोर तो आमच्या
भावांवर दिवस आणि रात्र दोषारोप करीत होता, त्याचा
11आमच्या भावांनी कोकऱ्याच्या रक्ताने आणि जे सत्य
ते सांगत होते, त्या सत्याने पराभव केला. त्यांनी त्यांच्या
जिवांवर अति प्रेम केले नाही. ते मरणाला भ्याले नाही,
12म्हणून आकाशांनो, व जे तुम्ही तेथे राहता ते तुम्ही
आनंदी असा. पण पृथ्वी व समुद्राचे वाईट होईल. कारण
सैतान खाली तुमच्याकडे गेला आहे. तो रागाने भरलेला
आहे. त्याला माहीत आहे की त्याच्याकडे जास्त वेळ
नाही.”
13जेव्हा त्या प्रचंड सापाने पाहिले की त्याला पृथ्वीवर
खाली फेकण्यात आले आहे तेव्हा ज्या स्त्रीने मुलाला
जन्म दिला होता, तिच्या मागे तो लागला. 14मग सापासमोरून
तिच्यासाठी अरण्यात तयार केलेल्या ठिकाणी उडून जाता
यावे म्हणून त्या स्त्रीला मोठ्या गरूडाचे पंख देण्यात आले
होते. मग त्या ठिकाणी साडेतीन वर्षेपर्यंत तिचे पोषण केले
जाते. 15मग त्या सापाने आपल्या तोंडातून नदीसारखे पाणी
ओतले. सापाने ते पाणी स्त्रीकडे ओतले यासाठी की तिने
त्या पाण्यात वाहत जावे. 16पण पृथ्वीने तिला मदत केली.
पृथ्वीने तिचे तोंड उघडले व त्या प्रचंड सापाच्या तोंडातून
आलेली नदी तिने गिळून टाकली. 17मग तो साप त्या
स्त्रीवर फार रागावला. मग तो साप त्या स्त्रीच्या इतर
मुलांशी युद्ध करण्यास दूर निघून गेला. तिची मुले ही
आहेत जी देवाच्या आज्ञेचे पालन करतात आणि येशूने
शिकविलेले सत्य त्यांच्याकडे आहे.
18तो प्रचंड साप समुद्रकिनाऱ्यावर उभा राहिला.

दोन प्राणी

13 मग मी एक श्वापद समुद्रातून वर येताना पाहिले.
त्याला दहा शिंगे आणि सात डोकी होती. त्याच्या
शिंगांवर दहा मुकुट होते आणि प्रत्येक डोक्यावर
देवनिंदाव्यंजक नाव लिहिले होते. 2हा पशू चित्त्यासारखा
दिसत होता. त्याचे पाय अस्वलाच्या पायासारखे होते. त्याला
सिंहाच्या तोंडासारखे तोंड होते. त्या प्रचंड सापाने त्या
प्राण्याला त्याची शक्ति, त्याचे सिंहासन आणि मोठा अधिकार
दिला.
3त्या प्राण्याच्या डोक्यांपैकी एक डोके जबर जखमी
झालेले दिसत होते. पण ती जखम बरी झाली. जगातील
सर्व लोक चकित झाले आणि ते सर्व त्या श्वापदाच्या मागे
गेले. 4लोकांनी त्या प्रचंड सापाची उपासना केली कारण
त्याने त्याची शक्ति त्या श्वापदाला दिली होती. लोकांनी
त्या प्राण्याची उपासना केली. त्यांनी विचारले, “या
प्राण्याइतका सामर्थ्यशाली कोण आहे? त्याच्याविरुद्ध कोण
लढाई करू शकेल?”
5त्या श्वापदाला मोठ्या अवास्तव गोष्टी बोलण्याची मुभा
देण्यात आली व देवाविरुद्ध अनेक दुर्भाषणयुक्त गोष्टी तो
बोलला. त्या प्राण्याला बेचाळीस महिने त्याचे सामर्थ्य
वापरण्यास सांगण्यात आले. 6त्या प्राण्याने देवाविरुद्ध वाईट
गोष्टी बोलण्यासाठी तोंड उघडले. त्या प्राण्याने देवाच्या
नावाविरुद्धसुद्धा वाईट गोष्टी बोलण्यास कमी केले नाही.
व देव राहतो त्या ठिकाणाबद्दल सुध्दा वाईट गोष्टी तो
बोलला. व जे सर्व स्वर्गात राहतात त्यांच्याविषयी वाईट
गोष्टी बोलल्या. 7देवाच्या पवित्र लोकांविरुद्ध युद्ध करण्यास
व त्यांना पराभूत करण्यास त्या प्राण्याला शक्ति देण्यात
आली. त्या प्राण्याला प्रत्येक वंश, जमात, भाषा आणि
राष्टांतील लोकांवर अधिकार देण्यात आला आहे. 8आणि
जगाच्या निर्मितीपासून ज्यांची नावे वधलेल्या कोकऱ्याच्या
जीवनाच्या पुस्तकात लिहिली नाहीत, ते सर्व त्या पशूची
भक्ति करतील. 9“ज्याला कान आहेत तो ऐको.

10जर एखादा मनुष्य दुसऱ्यास कैदी बनवतो तर तो
मनुष्यही कैदी बनविण्यात येतो. जर एखादा मनुष्य
तलवारीने मरतो तर त्या मनुष्याला तलवारीनेच मारण्यात
येते.

याचा अर्थ असा की देवाच्या पवित्र लोकांनी धीर व
विश्वास धरला पाहिजे.”
11मग मी एक दुसरे श्वापद पृथ्वीतून वर येताना पाहिले.
त्याला कोकऱ्यासारखी दोन शिंगे होती. पण ते प्रचंड
सापासारखे बोलत होते. 12हा प्राणी पहिल्या प्राण्यासमोर
उभा राहतो व पहिल्या प्राण्याकडे जी शक्ति होती तीच तो
वापरतो. पृथ्वीवर राहणाऱ्या सर्व लोकांनी पहिल्या प्राण्याची
उपासना करावी यासाठी तो आपली शक्ति वापरतो. पहिला
प्राणी असा होता की त्याला प्राणघातक अशी जखम होती
जी बरी झाली होती. 13हे दुसरे श्वापद मोठी चिन्हे करते.
लोक पाहत असताना तो स्वर्गातून पृथ्वीवर अग्नीसुद्धा
येईल असे करतो 14आणि त्याला पहिल्या श्वापदासमोर
चिन्हे करण्याचा अधिकार दिला होता म्हणून ते म्हणजे
जे श्र्वापद जखमी होऊनही वाचले, त्याची मूर्ति बनवून
त्याची भक्ति करावी अशी पृथ्वीवर राहणाऱ्या लोकांना
आज्ञा करतो. 15दुसऱ्या प्राण्याला पहिल्या प्राण्याच्या मूर्तीला
जीवन देण्यासाठी शक्ति देण्यात आली. मग ती मूर्ती बोलेल
व जे लोक तिची भक्ति करीत नाहीत त्यांना ठार मारण्याची
आज्ञा देईल. 16दुसऱ्या प्राण्याने सर्व लोकांना– लहान
मोठ्या, श्रीमंत आणि गरीब, स्वतंत्र व दास – बळजबरी
केली की, त्यांनी त्यांच्या उजव्या हातावर किंवा कपाळावर
चिन्ह करून घ्यावे. 17यासाठी की, चिन्ह असल्याशिवाय
कोणीही व्यक्तीने विकू नये किंवा विकत घेऊ नये. हे
चिन्ह म्हणजे त्या प्राण्याचे नाव किंवा त्याच्या नावाची

संख्या आहे. [18]ज्या माणसाला समजबुद्धी आहे, त्याने त्या प्राण्याच्या संख्ये अर्थ शोधावा. ही संख्या मनुष्यांची संख्या आहे. त्यांची संख्या आहे 666.

मुक्त केलेल्याचे गीत

14 मग मी पाहिले, आणि तेथे माझ्यासमोर कोकरा होता. तो सियोन पर्वतावर*उभा होता. त्याच्याबरोबर 1,44,000 लोक होते. त्यांच्या कपाळांवर त्याचे आणि त्याच्या पित्याचे नाव लिहिलेले होते. [2]आणि आकाशातून पुराच्या लाटांचा लोंढा आल्यासारखा आवाज, ढगांचा मोठा गडगडाटाचा आवाज ऐकला. जो आवाज मी ऐकला तो जणू काय अनेक लोक आपल्या वीणा वाजवीत आहेत तसा आवाज होता.

[3]ते लोक सिंहासनासमोर आणि चार जिवंत प्राण्यांसमोर आणि वडिलांसमोर नवे गीत गात होते. जे लोक पृथ्वीपासून मुक्त करण्यात आलेले, असे 1,44,000 तेच हे गाणे शिकू शकले. त्यांच्याशिवाय दुसरे कोणीही ते गीत शिकू शकले नाही. [4]हे लोक असे होते की त्यांनी स्त्रियांशी वाईट कर्म करून स्वत:ला भ्रष्ट केले नाही. त्यांनी स्वत:ला शुद्ध राखले. कोकरा जेथे गेला तेथे ते गेले. हे पृथ्वीवरील लोकांमधून खंडणी भरून मुक्त केलेले होते. देवाला आणि कोकऱ्याला अर्पिलेले ते पहिले आहेत. [5]त्याच्या मुखान असत्य कधी आढलेले नाही खोटे बोलण्याबद्दल ते निर्दोष होते.

तीन देवदूत

[6]मग मी आणखी एक देवदूत हवेत उंच उडताना पाहिला. पृथ्वीवरील लोकांना सांगण्यासाठी म्हणजे प्रत्येक राष्ट्राच्या, वंशाच्या, भाषेच्या आणि जमातीच्या लोकांना सांगण्यासाठी त्या देवदूताकडे अनंतकाळचे शुभवर्तमान होते. [7]देवदूत मोठ्या आवाजात म्हणाला, "ज्याने आकाश, पृथ्वी, समुद्र, व पाण्याचे झरे निर्माण केले, त्या देवाचे भय धरा आणि त्याची स्तुति करा. देवाने न्याय करावा अशी वेळ आली आहे. देवाची उपासना करा." [8]मग पहिल्या देवदूताच्या मागे दुसरा देवदूत गेला आणि म्हणाला, "तिचा नाश झालेला आहे! बाबेल हे मोठे शहर नष्ट झाले आहे. त्या नगरीने सर्व राष्ट्रांना तिच्या व्यभिचाराचा द्राक्षारस व देवाचा राग प्यायला लावला."

[9]तिसरा देवदूत पहिल्या दोन देवदूतांच्या मागे गेला. तिसरा देवदूत मोठ्या आवाजात म्हणाला: "जो माणूस प्राण्याची आणि प्राण्याच्या मूर्तीची उपासना करतो, त्याला त्याच्या कपाळावर किंवा हातावर प्राण्याची खूण करू देतो, [10]तो मनुष्य देवाच्या रागाच्या सर्व शक्तीनिशी बनवलेला द्राक्षारस पिईल. त्या व्यक्तीला पवित्र देवदूतांसमोर व कोकऱ्यासमोर जळत्या गंधकाने पीडले जाईल. [11]आणि त्यांच्या जळत्या वेदनांतून अनंतकाळसाठी धूर निघेल. जे लोक प्राण्याची उपासना करतात आणि त्याच्या मूर्तीची उपासना करतात किंवा ज्यांना त्याच्या नावाचे चिन्ह आहे. त्यांना रात्र असो किंवा दिवस असो, विश्रांति मिळणार नाही." [12]याचा अर्थ असा की, देवाच्या पवित्र लोकांनी धीर धरला पाहिजे. त्यांनी देवाच्या आज्ञा पाळल्या पाहिजेत. आणि येशूमधील त्यांचा विश्वास टिकवला पाहिजे.

[13]मग मी स्वर्गातून एक आवाज ऐकला. तो आवाज म्हणाला, "हे लिही: येथून पुढे, जे प्रभूमध्ये मेलेले आहेत, ते त्यांच्या श्रमापासून विश्रांति घेतील."

आत्मा म्हणतो, "होय, हे खरे आहे. ते लोक आपल्या कठीण कामापासून विश्रांति पावतील. त्यांनी केलेल्या गोष्टी त्यांच्याबरोबर राहतील."

पृथ्वीची कापणी

[14]मी पाहिले आणि तेथे माझ्यासमोर पांढरा ढग होता. त्या ढगावर बसलेला मनुष्याच्या पुत्रासारखा दिसत होता. त्याच्या डोक्यावर सोनेरी मुगुट आणि त्याच्या हातात धारदार विळा होता. [15]मग आणखी एक देवदूत मंदिरामधून बाहेर आला व ढगावर बसलेल्यास मोठ्याने म्हणाला, "तुझा विळा घे व (पृथ्वीवरून) पीक गोळा कर. कापणीची वेळ आली आहे. पृथ्वीचे फळ पिकले आहे." [16]मग जो ढगावर बसला होता त्याने त्याचा विळा पृथ्वीवर चालविला. आणि पृथ्वीची कापणी केली.

[17]मग दुसरा देवदूत स्वर्गातील मंदिरातून बाहेर आला. या देवदूताकडेसुद्धा धारदार विळा होता. [18]मग आणखी एक देवदूत वेदीकडून आला. या देवदूताचा अग्नीवर अधिकार होता. या देवदूताने धारदार विळा असलेल्या देवदूताला बोलाविले. तो म्हणाला, "तुझा धारदार विळा घे आणि पृथ्वीवरील द्राक्षाचे घड काढ. पृथ्वीची द्राक्षे पिकली आहेत. [19]देवदूताने त्याचा विळा पृथ्वीवर चालवला. देवदूताने पृथ्वीची द्राक्षे गोळा केली आणि देवाच्या क्रोधाच्या घाण्यात टाकली. [20]ती द्राक्षे द्राक्षाच्या कुंडात शहराबाहेर तुडविली गेली. त्यातून रक्त वाहिले. त्याचा प्रवाह घोड्याच्या डोक्यापर्यंत पोहोंचेल इतका असून तो 200 मैलांपर्यंत वाहत गेला.

शेवटच्या पीडेसह देवदूत

15 मग मी आणखी एक अद्भुत चिन्ह स्वर्गात पाहिले. ते महान आणि चकित करणारे होते. तेथे सात देवदूतांनी सात पीडा आणल्या होत्या. या शेवटच्या पीडा होत्या कारण त्यानंतर देवाचा क्रोध नाहीसा होणार आहे.

[2]मी अग्नि काचेच्या समुद्रात मिसळल्यासारखा पाहिला. सर्व लोकांनी ज्यांनी त्या प्राण्यावर, त्याच्या मूर्तीवर आणि त्याच्या नावाच्या संख्येवर विजय मिळविला होता ते सर्व समुद्राजवळ उभे होते. या लोकांकडे देवाने दिलेली वीणा

सियोन पर्वत यरुशलेमचे दुसरे नाव. याचा अर्थ आध्यात्मिक शहर जेथे देवाचे लोक त्याच्याबरोबर राहतील.

होती. 3त्यांनी देवाचा सेवक मोशे याचे गीत आणि
कोकऱ्याचे गीत गाईले:

“प्रभु देवा, सर्वसमर्था तू महान आणि अद्भुत गोष्टी
करतोस. राष्टांच्या राजा, तुझे मार्ग योग्य व खरे आहेत
4हे प्रभु, र्स्व लोक तुला घाबरतील सर्व लोक तुझ्या
नावाची स्तुति करतील. फक्त तूच पवित्र आहेस सर्व
लोक येऊन तुझी उपासना करतील कारण तुझी
नीतीमत्त्वाची कृत्ये प्रकट झाली आहेत.”

5त्यानंतर मी स्वर्गामध्ये मंदिर (साक्षीचा मंडप)*
पाहिले. मंदिर उघडे होते. 6आणि सात पीडा आणणारे
सात देवदूत मंदिराबाहेर आले. त्यांनी स्वच्छ चमकदार
तागाचे कपडे घातले होते. त्यानी त्यांच्या छातीवर सोन्याच्या
पट्ट्या बांधल्या होत्या.
7मग सात देवदूतांना चार जिवंत प्राण्यांपैकी एकाने सात
सोनेरी वाट्या दिल्या जो देव अनंतकाळपर्यंत राहतो त्याच्या
रागाने त्या वाट्या भरल्या. 8आणि देवाच्या तेजामधून व
पराक्रमामधून निघालेल्या धुराने मंदिर भरले. आणि
कोणीही सात देवदूतांच्या सात पीडा पूर्ण होईपर्यंत मंदिरात
प्रवेश करू शकले नाही.

देवाच्या रागाने वाट्या भरल्या

16 मग मी मंदिरातून एक मोठा आवाज ऐकला. तो
सात देवदूतांना म्हणाला, “जा, पृथ्वीवर देवाच्या
रागाच्या सात वाट्या ओता.”
2पहिला देवदूत गेला आणि त्याने जमिनीवर त्याची
वाटी ओतली. तेव्हा सर्व लोकांना ज्यांच्यावर श्वापदाचे
चिन्ह होते आणि जे त्याच्या मूर्तीची पूजा करीत होते
त्यांना अतिशय कुरूप आणि वेदना देणारे फोड आले.
3दुसऱ्या देवदूताने त्याची वाटी समुद्रावर ओतली. मग
समुद्र रक्तासारखा, मेलेल्या माणसाच्या रक्तासारखा झाला.
समुद्रातील प्रत्येक जीवधारी प्राणी मेले.
4तिसऱ्या देवदूताने त्याची वाटी नद्या व झऱ्यांवर ओतली.
तेव्हा नद्यामझरे व रक्तमय झाले. 5मग मी पाण्याच्या
देवदूताला हे बोलताना ऐकले:

“केवळ तूच एक आहेस, जो तू आहेस आणि जो तू
होतास. तू पवित्र आहेस. जे न्याय तू दिलेस ते योग्य
दिलेस.
6लोकांनी तुझ्या पवित्र लोकांचे रक्त सांडले. तुझ्या
संदेष्ट्यांचे रक्त सांडले आता तू त्या लोकांना रक्त प्यावयास
दिले आहेस. कारण ते याच पात्रतेचे आहेत.”

7त्यानंतर मी वेदीला असे बोलताना ऐकले की,

“होय, प्रभु देवा सर्वसमर्था, तुझा न्याय खरा आणि योग्य
आहे.”

8चौथ्या देवदूताने त्याची वाटी सूर्यावर ओतली. सूर्याला
लोकांना अग्नीने जाळून टाकण्याची शक्ती दिली होती.
9भयंकर अशा उष्णतेमुळे लोक जळाले. त्या लोकांनी
देवाच्या नावाला शिव्याशाप दिले की ज्याला या संकटांवर
ताबा आहे. पण लोकांनी पश्चात्ताप करण्याचे नाकारले
व देवाचे गौरव करण्याचे नाकारले.
10पाचव्या देवदूताने त्याची वाटी श्वापदाच्या सिंहासनावर
ओतली. आणि प्राण्याच्या राज्यावर अंधार पसरला.
दु:खामुळे लोक त्यांच्या जिभा चावत होते. 11लोकांनी
स्वर्गाच्या देवाला शाप दिले, कारण त्यांना वेदना होत
होत्या व फोड आले होते. पण लोकांनी आपल्या
पापकृत्यांपासून पश्चात्ताप करण्याचे नाकारले.
12सहाव्या देवदूताने त्याची वाटी फरात नदीवर ओतली.
नदीतील पाणी सुकून गेले. त्यामुळे पूर्वेकडून येणाऱ्या
राजांसाठी रस्ता तयार झाला. 13तेव्हा मी तीन अशुद्ध
आत्मे जे बेडकासारखे दिसत होते ते पाहिले. ते प्रचंड
सापाच्या मुखातून बाहेर आले. श्वापदाच्या मुखातून बाहेर
आले, खोट्या संदेष्ट्याच्या मुखातून बाहेर आले. 14हे सर्व
दुष्ट आत्मे सैतानाचे आत्मे आहेत. ते चमत्कार करतात,
हे आत्मे सगळ्या जगातील राजांकडे जातात व त्यांना
सर्वसमर्थ देवाच्या महान दिवशी लढाईसाठी एकत्र
जमवतात.
15“पाहा, जसा चोर येतो तसा मी येईन. तेव्हा लोकांसमोर
आपली लज्जा दिसू नये म्हणून जो जागा राहील. आणि
आपले कपडे तयार ठेवतो तो धन्य.”
16मग दुष्ट आत्म्यांनी हर्मगिदोन* नावाच्या ठिकाणी
सर्व राजांना एकत्र आणले.
17मग सातव्या देवदूताने त्याची वाटी हवेत ओतली.
तेव्हा मंदिरातून सिंहासनाजवळून मोठा आवाज आला. तो
म्हणाला, “हे पूर्ण झाले आहे.” 18मग विजा चमकू लागल्या.
गोंगाट, गडगडाट व फार प्रचंड भूकंप झाला. लोक पृथ्वीवर
असल्यापासून असला प्रचंड भूकंप कधी झालाच नव्हता.
19महान शहर तीन विभागात विभागले गेले. राष्ट्रांतील
शहरे नष्ट झाली. आणि देव महान बाबेलला विसरला
नव्हता. त्याने त्यांच्या भयंकर रागाच्या द्राक्षारसाचा पेला
बाबेलला दिला. 20प्रत्येक बेट नाहीसे झाले. आणि पर्वत
पूर्णपणे नष्ट झाले. 21लोकांवर आकाशातून गारांचा वर्षाव
झाला. या प्रत्येक गारा 100 पौंड* वजनाच्या होत्या. या

साक्षीचा मंडप इस्राएल लोक इजिप्तमधून बाहेर आल्यानंतर देवाने हा मंडप बांधण्यास सांगितले ते देवाच्या समक्षतेचे व उपासनेचे ठिकाण होते (निर्गम 25–27; 35–38).

हर्मगिदोन हा शब्द हिब्रू भाषेतील आहे. देव व सैतान यांच्यातील शेवटचे युध्द.

100 पौंड सुमारे एक मण (चाळीस किलो).

गारांच्या संकटामुळे लोकांनी पश्चात्ताप करण्याऐवजी देवाला शाप दिले कारण ही पीडा खरोखरच महाभयंकर होती.

श्वापदावर बसलेली तुच्छ स्त्री

17 सात वाट्या असलेल्या सात देवदूतांपैकी एक जण माझ्याकडे आला आणि मला म्हणला, "ये, मी तुला त्या अति नीच वेश्येला झालेली शिक्षा दाखवतो. ती बहुत जलांवर बसली आहे.
2पृथ्वीवरील राजांनी तिच्याशी व्यभिचार केला. आणि तिच्या लैंगिक पापाच्या द्राक्षारसाने पृथ्वीवरील लोक धुंद झाले आहेत."

3मग देवदूताने मला आत्म्याद्वारे वाळवंटात नेले. तेथे मी एका स्त्रीला किरमिजी रंगाच्या श्वापदावर बसलेले पाहिले. त्या श्वापदाच्या अंगावर वाईट नावे लिहिली होती. त्या श्वापदाला सात डोकी आणि दहा शिंगे होती,
4त्या स्त्रीने किरमिजी व जांभळी वस्त्रे घातली होती. तिने घातलेल्या सोने, जवाहिर व मोत्यांनी ती चमकत होती. तिच्या हातात सोन्याचा पेला होता, हा पेला वाईट गोष्टींनी आणि तिच्या लैंगिक पापांच्या अशुद्धतेने भरला होता.
5तिच्या कपाळावर नाव लिहिले होते. त्या नावाला गुपित अर्थ आहे. त्यावर असे लिहिले होते:

मोठी बाबेल
वेश्यांची व पृथ्वीवरील
ओंगळ गोष्टींची माता

6मी पाहिले ती स्त्री रक्तसेवनाने मस्त झाली होती. ती देवाच्या पवित्र लोकांचे रक्त प्याली होती. ज्या लोकांनी येशूविषयी सांगितले त्यांचे रक्त ती प्याली होती.

जेव्हा मी तिला पाहिले तेव्हा फार आश्चर्यचकित झालो.
7मग देवदूत मला म्हणाला, "तू आश्चर्यचकित का झालास? मी तुला त्या स्त्रीचे आणि ती ज्या श्वापदावर बसली आहे, ज्याला सात डोकी व दहा शिंगे आहेत त्याचे रहस्य सांगतो.
8जो श्वापद तू पाहिला तो (पूर्वी) होता, आता तो नाही. आणि तो तळविरहित बोगद्यातून येईल आणि नष्ट केला जाईल. पृथ्वीवर राहणारे लोक ज्यांची नावे जीवनाच्या पुस्तकात पृथ्वीच्या स्थापनेपासून लिहिलेली नाहीत ते जेव्हा श्वापदाला पाहतील, तेव्हा ते आश्चर्यचकित होतील कारण तो (पूर्वी) होता, आता तो नाही आणि तरी तो येईल.

9"यासाठी शहाणपण असलेल्या बुद्धीची आवश्यकता आहे. सात डोकी या सात टेकड्या आहेत, ज्यावर ती स्त्री बसते.

10"ते सात राजेसुद्धा आहेत. त्यापैकी पाच राजे पतन पावले आहेत. एक आहे आणि एक अजून आला नाही. पण जेव्हा तो येईल तेव्हा तो फारच थोडा वेळ थांबेल.
11जो प्राणी (पूर्वी) होता आणि जो आता नाही तो आठवा राजा आहे. आणि तो त्या सात राजांपासून आहे. आणि तो आपल्या नाशाकडे जात आहे.

12"जी दहा शिंगे तू पाहिलीस ते ज्यांना अजून सत्ताधिकार मिळाला नाही, असे दहा राजे आहेत. पण त्यांना श्वापदाबरोबर एका घटकेसाठी राजासारखा अधिकार मिळेल.
13त्यांचा एकच हेतू आहे. आणि ते त्यांची शक्ती व अधिकार श्वापदाला देतील.
14ते कोकऱ्याबरोबर युद्ध करतील पण कोकरा त्यांच्यावर मात करील. कारण तो प्रभूंचा प्रभु व राजांचा राजा आहे. आणि त्याच्याबरोबर त्याने बोलाविलेले, निवडलेले, विश्वासू अनुयायी असतील."

15मग देवदूत मला म्हणाला, "जे पाण्यांचे प्रवाह तू पाहिले, ज्यावर वेश्या बसली होती, ते म्हणजे पुष्कळ लोक, समुदाय, राष्ट्रांचे व भाषा बोलणारे लोक आहेत.
16तो श्वापद आणि दहा शिंगे तू पाहिलीस ते त्या वेश्येचा तिरस्कार करतील. ते तिला ओसाड, उजाड करतील आणि तिला नग्न सोडून देतील, ते तिचे मांस खातील, व अग्नीने तिला जाळतील.
17देवाचे वचन पूर्ण होईपर्यंत, देवाने त्या श्वापदाला सत्ता चालविण्याचा अधिकार देण्याचे कबूल केले आहे. देवाने त्याचा हेतु पूर्ण करण्याचे त्यांच्या मनात घातले आहे.
18जी स्त्री तू पाहिलीस ती मोठी नगरी आहे, जी पृथ्वीवरच्या राजांवर सत्ता गाजवील."

बाबेलचा नाश होतो

18 यानंतर मी दुसऱ्या एका देवदूताला आकाशातून खाली येताना पाहिले. त्याच्याकडे मोठे अधिकार होते. आणि त्याच्या गौरवाने पृथ्वी झळाळत होती.
2प्रचंड आवाजात तो ओरडला:

"पडली! महान बाबेल पडली! ती दुष्ट आत्म्यांचे घर बनली आहे. आणि प्रत्येक दुष्ट आत्म्याचा आश्रय आणि प्रत्येक अशुद्ध, धिक्कारलेल्या पक्षांचा आश्रय झाली आहे.
3कारण तिच्या व्यभिचाराचा द्राक्षारस जो वेड लावणारा आहे तो सर्व राष्ट्रांनी प्याली आहेत. पृथ्वीवरील राजांनी तिच्याशी व्यभिचार केला आहे आणि पृथ्वीवरील व्यापारी तिच्या अति संपत्तीने व ऐषारामाने श्रीमंत झाले आहेत."

4मग मी दुसरा एक आवाज आकाशातून ऐकला. तो म्हणाला:

"माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर या यासाठी की तिच्या पापात तुमचा वाटा असू नये यासाठी की तुमच्यावर तिच्या कोणत्याही पीडा येऊ नयेत.
5कारण तिची पापे स्वर्गाला भिडली आहेत. आणि देवाला तिच्या अपराधांची आठवण झाली आहे.
6तिने ज्याप्रमाणे तुम्हाला दिले आहे, तसे तुम्ही तिचे परत करा. तिने जे काही केले आहे त्याच्या दुप्पट तुम्ही

तिच्यासाठी करा तिने दुसऱ्यांना दिले त्याच्या दुप्पट प्रमाणात तेज मद्य तिच्या प्याल्यात भरा.

7तिने स्वत:ला जसे गौरव आणि ऐषाराम दिला तितक्या प्रमाणात तुम्ही तिला छळ व दु:ख द्या. ती तिच्या अंत:करणात गर्वाने म्हणते, 'मी राणीसारखी सिंहासनावर बसते, मी विधवा नाही.' आणि मी केव्हाच शोक करणार नाही.

8म्हणून एका दिवसात तिच्या पीडा तिच्यावर येतील. (त्या पीडा म्हणजे): मृत्यू, शोक आणि दुष्काळ ती आगीत भस्म होऊन जाईल कारण सामर्थ्यशाली प्रभु देव तिचा न्याय करील."

9पृथ्वीवरील ज्या राजांनी त्या स्त्रीशी व्यभिचार केला, आणि जे तिच्या विलासाच्या दिवसाचे भागीदार झाले, ते ती जळत असताना निघणारा धूर पाहून रडतील आणि तिच्याबद्दल शोक करतील.
10तिच्या शारीरिक पीडांच्या भीतीमुळे ते राजे दूर उभे राहतील. आणि ओरडतील:\

"भयंकर! भयंकर, हे महान नगरी बाबेल, सामर्थ्याच्या शहरा! एका तासात तुझा न्याय तुझ्यावर येईल!"

11पृथ्वीचे व्यापारी तिच्यासाठी रडतील आणि शोक करतील, कारण आता त्यांचा माल कोणीही घेणार नाही.
12तो माल असा: सोने, चांदी, मौल्यवान रत्ने, मोती, तागाचे तलम कापड, किरमिजी, रेशमी व जांभळे कापड, निरनिराळ्या प्रकारचे सुगंधी लाकूड, सर्व प्रकारची हस्तीदंती पात्रे, मोलवान लाकडे, तांब्याची, लोखंडाची व संगमरवरी पाषाणाची पात्रे.
13दालचिनी, उटणे ऊद, धूप, द्राक्षारस व जैतुनाचे तेल, मैदा व गहू, गुरेढोरे व मेंढरे, घोडे व रथ, दासदासी, मानवी जीव.

14"बाबेल, ज्या उत्तम गोष्टींची तुला अपेक्षा होती, त्या गोष्टी आता तुझ्यापासून गेल्या आहेत तुझी सर्व श्रीमंती व वैभव नाहीसे झाले आहे. त्याची तुला परत कधी भरपाई होणार नाही."

15ज्या व्यापाऱ्यांनी असा माल विकला, आणि त्यांची संपत्ति तिच्यापासून मिळविली ते तिच्या पीडेच्या भीतीमुळे दूर उभे राहतील. ते रडतील व शोक करतील.
16आणि ओरडतील:

"भयंकर! भयंकर, हे महानगरी, तलम तागाचे, किरमिजी व जांभळे पोशाख नेसून जी नगरी सजली होती सोने, मौल्यवान रत्ने व मोती यांनी ती झगमगत होती!

17एका तासात अशा प्रकारची प्रचंड संपत्ति नष्ट झाली!"

प्रत्येक तांडेल, जलप्रवासी तसेच खलाशी आणि समुद्रावर पोट भरणारे सर्व लोक त्या नगरीपासून दूर राहतील.

18आणि ती जळत असताना तिचा धूर ते पाहतील तेव्हा ते ओरडून म्हणतील, "या नगरीसारखी दुसरी एवढी महान नगरी झाली नाही."
19मग ते आपल्या डोक्यात धूळ घालतील आणि शोक करतील.

"भयंकर! भयंकर! हे महान नगरी, ज्या सर्वांकडे समुद्रात जहाजे आहेत ते तिच्या संपत्तीमुळे श्रीमंत झाले एका तासात तिचा सर्वनाश झाला.

20हे स्वर्गा, तिच्याबद्दल आनंद कर! संतानो, प्रेषितांनो आणि संदेष्ट्यांनो आनंद करा! तिने ज्या प्रकारे तुम्हाला नागविले त्याबद्दल देवाने तिचा न्याय केला आहे."

21मग एका बलवान देवदूताने जात्याच्या मोठ्या तळीसारखा धोंडा उचलून तो समुद्रात टाकून दिला. आणि म्हणाला :

"अगदी अशीच महान बाबेल नगरी जोराने खाली फेकण्यात येईल आणि परत ती कधीही कोणाला सापडणार नाही.

22वीणा वाजविणाऱ्यांचा, संगीत वाजविणाऱ्यांचा, बासरी वाजविणाऱ्यांचा आणि कर्णा वाजविणाऱ्यांचा आवाज परत कधी तुझ्या येथे ऐकू येणार नाही. कोणताही कारागिरीचा व्यापारी तुझ्यामध्ये आढळणार नाही तुझ्या येथे जात्याचा आवाज कधी ऐकू येणार नाही.

23दिव्याचा प्रकाश तुझ्यामध्ये पुन्हा कधी प्रकाशणार नाही तुझ्या येथे वधूवरांचा आवाज पुन्हा कधी ऐकू येणार नाही तुझे व्यापारी जगातील मोठी माणसे होती तुझ्या जादूटोण्यामुळे सर्व राष्टे बहकली गेली

24त्या नगरीमध्ये संदेष्ट्यांचे देवाच्या पवित्र लोकांचे आणि जगात ज्यांची हत्या करण्यात आली अशांचे रक्त सांडल्याचे दिसून आले."

स्वर्गात लोक देवाची स्तुति करतात

19 यानंतर मी मोठ्या जनसमुदायाच्या गर्जनेसारखा स्वर्गातून आवाज ऐकला. ते म्हणत होते:

"हालेलुया! तारण, गौरव आणि सत्ता आमच्या देवाची आहेत

2कारण त्याचे न्यायनिवाडे खरे आणि योग्य आहेत ज्या मोठ्या वेश्येने आपल्या व्यभिचारी वागण्याने सर्व पृथ्वी भ्रष्ट केली, तिला देवाने शिक्षा केली आहे. त्याच्या सेवकाच्या रक्ताचा त्याने सूड घेतला आहे."

3ते पुन्हा म्हणाले,

"हालेलुया! तिच्यापासून निघालेला धूर अनंतकाळ वर जातो."

[4]मग चोवीस वडीलजन आणि चार जिवंत प्राणी जो देव सिंहासनावर बसला आहे त्याच्या पाया पडले व त्यांनी त्याची उपासना केली. ते म्हणाले:

"आमेन, हालेलुया!"

[5]मग सिंहासनावरून एक वाणी झाली, ती म्हणाली,

"देवाच्या सर्व सेवकांनो, त्याची स्तुति करा, जे तुम्ही त्याचे भय धरता ते तुम्ही सर्व लहानथोर देवाची स्तुति करा!"

[6]नंतर मोठ्या लोकसमुदायाच्या गर्जनेसारखा आवाज मी ऐकला, तो आवाज महापूराच्या आणि मेघांच्या मोठया गडगडाटासारखा होता. तो लोकसमुदाय असे मोठ्याने म्हणत होता की:

"हालेलुया! कारण आमच्या सर्वसमर्थ देवाने सत्ता गाजविण्यास सुरूवात केली आहे.

[7]आपण उल्हास करू व आनंदात राहू! आणि त्याचे गौरव करू कारण कोकऱ्याचे लग्न जवळ आले आहे. आणि त्याच्या वधूने स्वत:ला नटवून तयार केले आहे

[8]तिला स्वच्छ, चमकणारे तागाचे कपडे नेसायला दिले आहेत."

(देवाच्या पवित्र लोकांनी केलेली नीतीमत्त्वाची कामे म्हणजेच तलम तागाचे कपडे आहेत)

[9]नंतर तो देवदूत मला म्हणाला, "हे लिही, ज्यांना कोकऱ्याच्या लग्नाच्या मेजवानीचे आमंत्रण दिले आहे, ते धन्य!" तो मला म्हणाला, "हे देवाचे खरेखुरे शब्द आहेत."

[10]यावर मी देवदूताच्या पायावर डोके ठेवून त्याची उपासना करू लागलो; परंतु देवदूत म्हणाला, "असे करू नको. मी तर तुझ्याबरोबरीचा आणि येशूच्या सत्याबाबत साक्ष देण्याची जबाबदारी तुझ्या ज्या भावांवर आहे, त्यांच्या बरोबरीचा एक सेवक मात्र आहे. देवाची उपासना कर! येशूच्या सत्याचे शिक्षण देणे हाच देवाच्या संदेशाचा आत्मा आहे."

पांढऱ्या घोड्यावरचा स्वार

[11]नंतर माझ्यासमोर स्वर्ग उघडलेला मी पाहिला; आणि माझ्यासमोर एक पांढरा घोडा होता. त्या घोड्यावर बसलेल्याचे 'नाव विश्वासू आणि खरा' असे होते; कारण तो न्यायाने निवाडा करतो आणि न्यायाने लढाई करतो.

[12]त्याचे डोळे अग्नीच्या ज्वालेसारखे आहेत. आणि त्याच्या डोक्यावर अनेक मुगुट आहेत. त्याचे नाव त्याच्यावर लिहिले आहे. ते नाव काय आहे हे त्याच्याशिवाय इतर कोणालाही माहीत नाही.
[13]त्याने आपल्या अंगात रक्तामध्ये भिजविलेला झगा घातला होता. त्या स्वाराचे नाव "देवाचा शब्द" असे आहे.
[14]स्वच्छ आणि पांढरे शुभ्र कपडे घातलेले स्वर्गातील सैन्य पांढऱ्या घोड्यांवर बसून त्याच्या मागे येत होते.
[15]त्याच्या तोंडातून एक धारदार तरवार येते जिच्याने तो राष्ट्रांना नमवील. आणि लोखंडी दंडाने तो त्यांच्यावर सत्ता गाजवील. सर्वसमर्थ देवाच्या अतीकोपाची द्राक्षे तो द्राक्षकुंडामध्ये तुडवील.
[16]त्याच्या झग्यावर आणि त्याच्या मांडीवर हे नाव लिहिले आहे:

राजांचा राजा आणि प्रभूंचा प्रभु

[17]नंतर सूर्यात उभा राहिलेला एक देवदूत मी पाहिला. तो मोठ्याने ओरडून आकाशामध्ये उडणाऱ्या सर्व पक्ष्यांना म्हणत होता, "या! देवाच्या महान मेजवानीसाठी जमा व्हा!
[18]म्हणजे राजे, सरदार आणि प्रसिद्ध माणसांचे मांस तुम्हांला खावयाला मिळेल. घोड्यांचे आणि त्यांच्यावर स्वार झालेल्यांचे, तसेच स्वतंत्र व गुलाम, लहान व थोर अशा सर्व लोकांचे मांस तुम्हालां खावयाला मिळेल."

[19]मग मी ते श्वापद आणि पृथ्वीवरील राजे आपापले सैन्य घेऊन जमा झालेले पाहिले. घोडेस्वाराबरोबर व त्याच्या सैन्याबरोबर लढाई करण्यासाठी ते जमा झाले होते.
[20]त्या श्वापदाला पकडण्यात आले. त्या प्राण्याच्या समक्ष ज्या खोट्या संदेष्ट्याने चमत्कार केले होते, त्याला देखील प्राण्याबरोबर पकडण्यात आले. प्राण्याचा शिक्का अंगावर असलेल्या आणि त्याच्या मूर्तीची उपासना करणाऱ्या लोकांना त्या खोट्या संदेष्ट्याने चमत्कार दाखवून फसविले. त्या दोघांना (प्राणी आणि खोटा संदेष्टा यांना) धगधगत्या गंधकाच्या अग्नीने भरलेल्या तळ्यात जिवंत असे टाकण्यात आले.
[21]शिल्लक राहिलेले सैन्य, घोडेस्वाराच्या तोंडामधून निघालेल्या तरवारीने ठार मारण्यात आले. आणि साऱ्या पक्ष्यांनी त्या सैनिकांचे मांस पोटभर खाल्ले.

एक हजार वर्षे

20 आणि मी एक देवदूत स्वर्गातून खाली येताना पाहिला. त्याच्या हातात खोल बोगद्याची किल्ली आणि एक मोठा साखळदंड होता.
[2]त्या देवदूताने त्या जुनाट अजगराला म्हणजे सैतानाला धरले आणि एक हजार वर्षासाठी साखळदंडाने बांधून ठेवले.
[3]त्याने एक हजार वर्षे पुरी होईपर्यंत राष्ट्रांना आणखी फसवू नये, म्हणून त्या देवदूताने त्याला खोल बोगद्यात टाकून दिले. आणि त्या दाराला कुलूप लावून शिक्का मारला. त्या काळांनंतर पुन्हा थोडा काळ त्याला मोकळे सोडण्यात येणार होते.

[4]नंतर ज्यांच्यावर लोक बसलेले आहेत, अशी काही सिंहासने मी पाहिली. या लोकांना न्यायनिवाडा करण्याचा अधिकार देण्यात आला होता आणि येशूबाबतच्या सत्याविषयी साक्ष दिल्यामुळे व प्रभु देवाच्या संदेशामुळे ज्या लोकांना जिवे मारण्यात आले, त्यांचे आत्मे मी पाहिले.

त्या लोकांनी श्वापदाची अथवा त्याच्या मूर्तीची उपासना
केली नव्हती, आणि त्यांच्या कपाळावर किंवा हातावर
त्या जनावराचा शिक्का मारलेला नव्हता. ते परत जिवंत
झाले. आणि त्यांनी ख्रिस्ताबरोबर एक हजार वर्षे राज्य
केले. 5(इतर जे मेले होते, ते एक हजार वर्षे पुरी होईपर्यंत
परत जिवंत झाले नाही) जे पहिले पुनरुत्थान ते हेच होय.
6ज्याला पहिल्या पुनरुत्थानात भाग आहे, तो धन्य! त्या
लोकांवर दुसऱ्या मरणाची सत्ता चालणार नाही; उलट ते
लोक देवाचे आणि ख्रिस्ताचे याजक होतील; आणि ते
त्याच्याबरोबर एक हजार वर्षे राज्य करतील.

7नंतर, जेव्हा एक हजार वर्षे संपतील, तेव्हा सैतानाला
त्याच्या तुरुंगवासातून सोडण्यात येईल, 8आणि जगाच्या
चारही कोपऱ्यात पसरलेल्या राष्टांना फसविण्यासाठी
सैतान बंदीवासातून बाहेर पडेल. त्याने फसवून गोग व
मागोग यांना लढाईसाठी एकत्र आणले. त्यांची संख्या
सागराच्या वाळूच्या संख्येइतकी आहे. 9ते सैतानाचे सैनिक
जगाच्या एका टोकापासून दुसऱ्या टोकापर्यंत चाल करून
आले आणि त्यांनी देवाच्या लोकांच्या छावणीला व प्रिय
नगराला वेढा दिला. परंतु स्वर्गातून अग्नि खाली उतरला
आणि त्यांना जाळून त्यांची राख केली. 10मग ज्याने
त्यांना फसविले होते, त्याला त्या धगधगत्या सरोवरामध्ये,
श्वापद आणि खोटा संदेष्टा यांना टाकले होते त्या गंधकाच्या
तळ्यात टाकण्यात येईल. आणि त्यांना अनंतकाळ
रात्रंदिवस पीडा होत राहील. 11नंतर एक मोठे पांढरे
सिंहासन आणि त्याच्यावर जो बसला होता. त्याला मी
पाहिले. त्याच्या समोरून पृथ्वी आणि आकाश ही पळून
गेली. आणि त्यांच्यासाठी कोठेच जागा नव्हती. 12नंतर
मेलेले लहानथोर लोक सिंहासनासमोर उभे राहिलेले मी
पाहिले. अनेक पुस्तके उघडलेली होती. आणि आणखी
एक, म्हणजे जीवनी पुस्तक उघडले होते. आणि त्या
पुस्तकात लिहिलेल्या त्या मेलेल्या लोकांच्या कृतीप्रमाणे
त्यांचा न्यायनिवाडा करण्यात आला. 13सागराने
आपल्यामधील मेलेले लोक बाहेर सोडून दिले. तसेच
मरण आणि अधोलोक यांनी आपल्यामधील मेलेले लोक
सोडून दिले. आणि प्रत्येक मनुष्याचा न्याय ज्याच्या त्याच्या
कृत्यानुसार करण्यात आला. 14नंतर मरण व अधोलोक
यांना अग्नीच्या तळ्यात टाकण्यात आले. हे अग्नीचे तळे
म्हणजे दुसरे मरण होय. 15आणि जर कोणाचे नाव जीवनी
पुस्तकात सापडले नाही, तर त्याला अग्नीच्या तळ्यात
टाकण्यात येत होते.

नवीन यरुशलेम

21 मग मी नवीन स्वर्ग आणि नवीन पृथ्वी* पाहिली.
कारण पहिले आकाश आणि पहिली पृथ्वी ही
नाहीशी झाली होती. आणि कोणताही समुद्र राहिला नव्हता.
2पवित्र नगर यरुशलेम देवापासून खाली उतरताना मी
पाहिले. ते नगर– यरूशलेम, वरासाठी सजविलेल्या
वधूसारखे दिसत होते. 3आणि स्वर्गातील सिंहासनापासून
झालेली मोठी वाणी मी ऐकली. ती वाणी म्हणाली, “आता
माणसांच्या बरोबर देवाची वस्ती आहे. आणि तो त्यांच्या
बरोबर राहील. आणि तो त्यांचा देव होईल. 4तो त्यांच्या
डोळ्यांतील अश्रु पूसून टाकील. आणि येथून पुढे मरण
असणार नाही. शोक करणे, रडणे आणि अथवा दुःखसहन्
करणे राहणार नाही. कारण सर्व जुन्या गोष्टी नाहीशा
झालेल्या आहेत.”

5जो सिंहासनावर बसलेला होता, तो म्हणाला, “पाहा मी
सर्व काही नवीन करीत आहे!” मग तो पुढे म्हणाला,
“लिही! कारण हे शब्द विश्वास ठेवण्याला योग्य आणि
खरे आहेत.”

6नंतर तो मला म्हणाला, “पूर्ण झाले आहे! मी अल्फा
व ओमेगा, आरंभ व शेवट आहे. जो कोणी तहानेला
आहे, त्याला मी जीवनी पाण्याच्या झऱ्यातील पाणी फुकट
देईन. 7जो विजय मिळवितो, त्याला या सर्व गोष्टी मिळतील,
मी त्याचा देव होईन, व तो माझा पुत्र होईल. 8परंतु भित्रे,
विश्वास न ठेवणारे अमंगळ, खुनी, व्यभिचारी, (म्हणजे
लैंगिक अनीतीने वागणारे लोक), चेटकी, मूर्तिपूजा
करणारे आणि सर्व खोटे बोलणारे अशा सर्वांना अग्नीने
व गंधकाने धगधगणाऱ्या तळ्यामध्ये जागा मिळेल. हे
दुसरे मरण आहे.”

9मग ज्या देवदूतांच्या हातात सात पीडांनी भरलेल्या
सात वाट्या होत्या. त्यांच्यापैकी एक देवदूत आला, आणि
तो मला म्हणाला, “इकडे ये! जी कोकऱ्याची वधु आहे,
ती मी तुला दाखवितो.” 10मी आत्म्याने भरून गेलो असता
देवदूत मला एका उंच पर्वतावर घेऊन गेला. आणि त्याने
पवित्र नगर, यरुशलेम, स्वर्गातून देवापासून खाली
उतरताना मला दाखविले. 11ते नगर देवाच्या गौरवाने
झळकत होते. त्याचे तेज एखाद्या मोलवान रत्नासारखे
होते; स्फटिकासारख्या चमकत असणाऱ्या यास्फे
रत्नासारखे होते. 12त्या नगराच्या सभोवती मोठमोठ्या
उंच भिंती होत्या. आणि त्याला बारा वेशी होत्या. त्या बारा
वेशींजवळ बारा देवदूत उभे होते. आणि त्या वेशींवर
इस्राएलाच्या बारा वंशांची नावे लिहिलेली होती. 13त्या
नगराला पूर्व दिशेला तीन, उत्तर दिशेला तीन, दक्षिण
दिशेला तीन आणि पश्चिम दिशेला तीन वेशी होत्या.
14नगराच्या भिंतीना बारा पाये होते. त्या पायांवर
कोकऱ्याच्या बारा प्रेषितांची नावे लिहिलेली होती.

15नगराची, वेशीची आणि भिंतीची लांबी–रूंदी मोजता
यावी म्हणून जो देवदूत माझ्याशी बोलला, त्याच्याजवळ
सोन्याची एक मोजपट्टी होती. 16नगर चौरस आकाराचे
होते. त्याची लांबी व रूंदी सारखीच होती. देवदूताने सोन्याच्या
मोजपट्टीने नगराचे माप मोजून पाहिले. ते पंधरा हजार

नवीन स्वर्ग आणि नवीन पृथ्वी यशया 65:17; 66:22
2 पेत्र 3:13

मैल* भरले. नगराची लांबी, रूंदी व उंची समसमान
होत्या. 17नंतर देवदूताने नगराच्या भिंतीचे माप घेतले. ते
मनुष्याच्या हाताने 72 मीटर (216 फूट)* भरले.
देवदूताच्या हाताने देखील माप तेवढेच भरले. 18नगराच्या
भिंती यास्फे रत्नाच्या होत्या. आणि नगर शुद्ध सोन्याचे,
चमकाणाऱ्या काचेसारखे होते. 19नगराचे पाये प्रत्येक
प्रकारच्या मोलवान अशा रत्नांनी सजविले होते. पहिला
पाया यास्फे रत्नाचा होता. दुसरा नीळ, तिसरा शिवधातु,
चौथा पाचू (पाच), 20पाचवा गोमेद, सहावा सार्दी, सातवा
लसणा, आठवा वैडूर्य, नववा पुष्कराज, दहावा सोनलसणी,
अकरावा याकिंथ, बारावा पद्मराग रत्नाचा होता. 21बारा
वेशी बारा मोत्यांनी बनविल्या होत्या. आणि प्रत्येक वेस
एकाएका रत्नाची होती. नगरातील रस्ता शुद्ध सोन्याचा,
काचेसारखा स्पष्ट होता. 22त्या नगरात मला कोठेही
मंदीर दिसले नाही; 23प्रभु देवाचे जे तेज ते अखिल नगराला
उजेड पुरवीत होते, आणि कोकरा हा त्याचा दिवा आहे.
24राष्ट्रे त्या दिव्याच्या प्रकाशात चालतील. आणि जगातील
राजे आपले वैभव त्या नगराकडे आणतील. 25त्या नगराच्या
वेशी दिवसा कधीही बंद केल्या जाणार नाहीत आणि तेथे
कधीही रात्र असणार नाही. 26राष्ट्रांचे वैभव आणि संपत्ती
त्या नगरात आणण्यात येतील. 27जे अशुद्ध आहे, ते त्या
नगरात प्रवेश करू शकणार नाही. अथवा लाजिरवाणे
काम अगर लबाडी करणाऱ्याचा शिरकाव त्या नगरात
होणार नाही. कोकऱ्याच्या जीवनाच्या पुस्तकात ज्या
लोकांची नावे नोंदविली आहेत, केवळ तेच लोक त्या
नगरात जाऊ शकतील.

22 नंतर देवदूताने मला जीवनाच्या पाण्याची एक
नदी दाखविली. ती नदी स्फटिकासारखी स्पष्ट
होती. ती नदी देवाच्या आणि कोकऱ्याच्या राजासनापासून
उगम पावत होती. 2आणि नगराच्या रस्त्यांच्या मधोमध
वाहत होती. नदीच्या दोन्ही काठांवर उगवलेली झाडे
जीवनाची झाडे होती. त्यांच्यातील प्रत्येक झाड दरमहा
आपले फळ देते. झाडांची पाने राष्ट्रांना आरोग्य देण्यासाठी
उपयोगी पडत होती. 3त्या नगरात यापुढे कसलाही शाप
असणार नाही. देवाचे सेवक त्याची उपासना करतील.
4आणि ते त्याचे मुख पाहतील. व त्यांच्या कपाळावर
देवाचे नाव लिहिलेले असेल. 5त्या नगरात यापुढे कधीही
रात्र होणार नाही. लोकांना प्रकाश मिळविण्यासाठी ह्यापुढे
कुठल्याही दिव्याची अथवा सूर्याची गरज पडणार नाही;
कारण प्रभु देव आपला प्रकाश त्यांना पुरवील. आणि ते
लोक अनंतकाळ राज्य करतील. 6नंतर देवदूत मला
म्हणाला, “हे शब्द विश्वासयोग्य आणि खरे आहेत. जो
प्रभु संदेष्ट्यांच्या आत्म्यांचा प्रभु आहे, त्याने आपला दूत
पाठविला. ज्या गोष्टी लवकर घडून आल्या पाहिजेत, त्या
आपल्या सेवकांना दाखवून देण्यासाठी त्याने आपला दूत
पाठविला आहे.” 7“पाहा, मी लवकर येत आहे. या
पुस्तकातील संदेशवचनांचे जो पालन करतो, तो धन्य!”
8ज्या मनुष्याने या गोष्टी ऐकल्या आणि त्यांनी पाहिल्या,
तो मनुष्य मी, योहान आहे. मी जेव्हा या गोष्टी ऐकल्या
आणि पाहिल्या, तेव्हा या गोष्टी मला दाखवीत असलेल्या
देवदूताच्या पाया पडून मी त्याची उपासना करू लागलो.
9परंतु तो देवदूत मला म्हणाला, “असे करू नको. मी
तुझ्याबरोबर आणि तुझे भाऊ संदेष्टे, जे ह्या पुस्तकात
नमूद केलेल्या वचनांचे पालन करतात, त्यांच्याबरोबर
काम करणारा देवाचा एक सेवक आहे. देवाची उपासना
कर!” 10नंतर देवदूत मला म्हणाला, “भावी काळाबाबतच्या
या पुस्तकातील संदेश गुप्त ठेवू नकोस; कारण या गोष्टी
घडून येण्याची वेळ आता जवळ आली आहे. 11जो मनुष्य
अयोग्य वागतो. तो आणखी चुकीचे वर्तन करीत राहू दे!
जो मलिन आहे, त्याला आणखी मलिन राहू दे! जो
मनुष्य पवित्र आहे, त्याला आणखी पवित्रपणाने चालू दे.”
12“पाहा! मी लवकर येत आहे, आणि माझे वेतन
तुमच्याकरिता घेऊन येईन. प्रत्येकाला त्याच्या कर्मानुसार
मी फळ देईन. 13मी अल्फा व ओमेगा, पहिला व अखेरचा,
आरंभ आणि शेवट आहे.
14“जे आपले झगे साफ धुतात, ते धन्य! त्यांना जीवनी
झाडाचे फळ खाण्याचा आणि वेशीतून नगरामध्ये जाण्याचा
हक्क राहील. 15परंतु “कुत्रे” चेटकी, जादूटोणा करणारे,
व्यभिचारी, मूर्तिपूजा करणारे, आणि निरनिराळ्या रीतीने
लबाडी करणारे व लबाड बोलणारे बाहेर राहतील.
16“तुमच्या आपापल्या मंडळ्यांसाठी याबाबतीत साक्ष
देण्याकरिता आपला देवदूत मी, येशूने पाठविलेला आहे.
मी दाविदाच्या कुळातील एक अंकुर व वंशज आणि
पहाटेचा तेजस्वी तारा आहे.” 17आत्मा आणि नवरी असे
म्हणतात की, “ये! आणि जो कोणी हे ऐकतो, तो असे
म्हणो की, “ये!” आणि जो तहानेला आहे, तो येवो, ज्या
कोणाला पाहिजे, तो फुकट दिले जाणारे जीवनी पाणी
घेवो. 18या पुस्तकात भाविष्यकाळाबाबत नमूद केलेली
वचने जो ऐकतो, त्याला मी गंभीरपणे सावधान करतो:
जर कोणी ह्यामध्ये भर घालील, तर या पुस्तकात
लिहिलेल्या पीडा देव त्याच्यावर आणील. 19आणि जो
कोणी भविष्यकाळाबाबत संदेश देणाऱ्या या पुस्तकामधून
काही काढून टाकील, त्याचा ज्यांच्याबाबत या पुस्तकात
लिहिले आहे, त्या जीवनाच्या झाडाचा आणि पवित्र नगराचा
वाटा देव काढून घेईल. 20जो येशू या गोष्टीविषयी साक्ष
देतो, तो म्हणतो, “होय, मी लवकर येतो.”
आमेन, ये प्रभु येशू, ये!
21प्रभु येशूची कृपा देवाच्या सर्व लोकांबरोबर असो.

मैल मुळात बारा हजार स्टेडिया.

मीटर मुळात 144 क्युबिट.